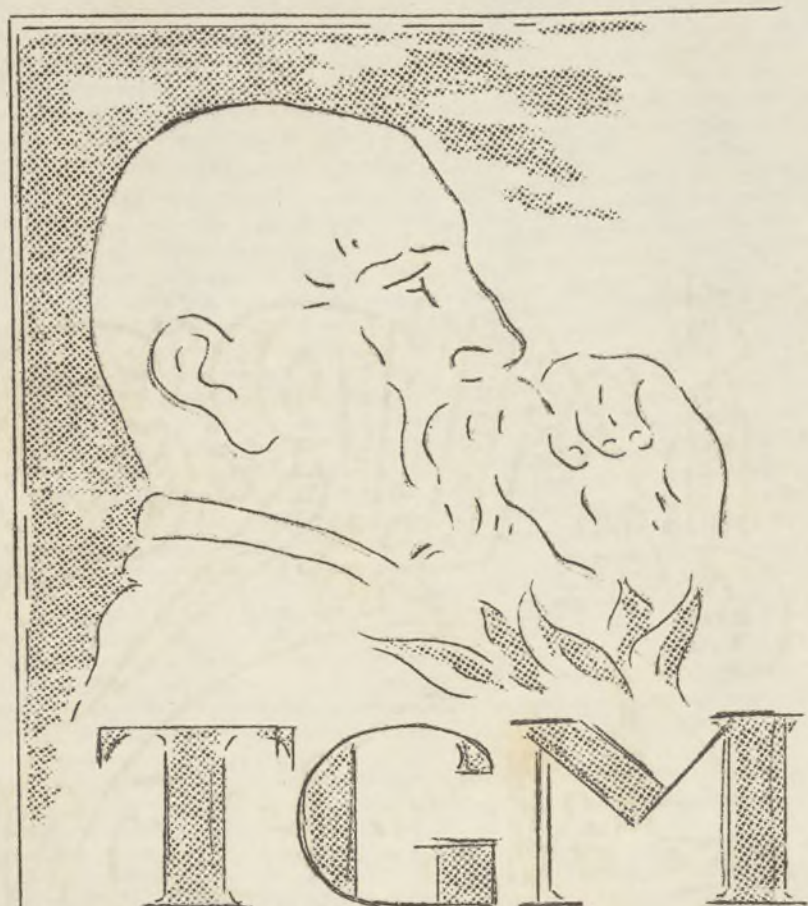

Kdy přijde
máj
buďem mít
ráj

1
9
březen
march
7
0

VZPOMÍNKA sestavil K. Jankovský

Pouštím si gramafonovou desku.
Je na ní hlas člověka, o kterém po jeho smrti - 14. září 1937 -
psaly evropské noviny - "zemřel největší demokrat světa."

Nyní 7. března 1970 uplynulo 120 let od jeho narození.
Jeho dlouhý život našel vyvrcholení po první světové válce,
kdy byl zvolen prvním prezidentem nově ustavené Československé
Republiky.

Tato volba byla naprostou samozřejmostí, neboť vyplývala
z celého předešlého života našeho Tomáše G. Masaryka.

Na gramofonové desce je projev TGM v Národním Shromáždění
k 10. výročí československé republiky 28. října/oktobra 1928.

Tento projev opět jen utvrzuje v tom, co jsme často slychali
doma, že v TGM jsme měli nejlepšího Prezidenta naší Republiky.

Posuďte sami . . . . . :

Páni předsedové národního shromáždění, páni ministři,
milí spoluobčané !

Děkuji Vám srdečně za Vaše přátelské přání a připojuji se k Vašemu
vřelému přání blaha a zdárného rozvoje naší drahé republiky.

Všimli jste si pánové, hradní strážce v uniformách legionářských. Ta
uniforma se odedneška bude nosit jako hold, který vzdáváme spojen -
cům, jejichž vítězství, přátelství a snaze po spravedlivějším uspo -
řádání politické Evropy do tak značné míry vděčíme obnovení našeho
státu.

Takto hradní strážce zůstane připomenutím budoucím generacím, že svo -
body není možno vydobýt a udržet, bez největších obětí.

Náš stát byl obnoven, protože naše státní právo spojenci bylo uzná -
no a že národ doma i v zahraničí se svorně postavil proti našim od -
půrcům a ochráncům starého režimu a staré Evropy. Bojovali jsme v
armádách spojeneckých. Naše legie se staly součástí vojsk v Rusku,
Francii a v Itálii a naši občané přihlásili se dobrovolně také do
armády Šrbské, Anglické a Americké.

Nedávno jsme postavili v Praze pomník Wilsonovi, včera Denisův. Jsme
a zůstaneme spojeneckým národem za jejich pomoc a přátelství osvěd -
čující se i po válce, vděční. Avšak, nechci dnes vzpomínat světové
války, jejího průběhu, výsledku a následků.

Dnes si máme ujasnit, co jsme po válce vykonali již sami. Máme zúčto -
vat se sebou, zpytovat svědomí a rozhodnout se k další práci.

Je tomu deset let co vykoupený národ vzal do svých rukou správu vě -
cí svých.

Je tomu deset let, co se uskutečnil odboj nikoliv čtyřletý, ale stale -
tý. Odboj proti cizovládě, zlovládě, nesvobodě, odboj který byl částí
obecného zápasu o lepší, svobodnější, demokratičtější řád světa. Nemů -
žeme dnes nezapomenout na všechny ty, kdo před námi ráno národ bu -
dili a byli nám za rakousko-uherského utlačení vzorem odrakouštění.
Cítím se šťastný, že jsme v řadě oslav uctili památku otce národa a
našeho předního politického učitele. Vedle Palackého museli bychom
začínaje třeba jen Dobrovským ocenit dlouhou řadu buditelů-osvobodi -
telů.

Chci připomenout alespoň ještě jednoho a to z řady umělců - Smetanu.
Nemůžeme být vděční dosti za to, co svou hudbou vykonal pro politické
vzpružení svého milovaného muzikantského národa.

Náš politický úkol je vybudovat republiku demokratickou. Mluví a pí -
še se v celém světě o krisi demokracie a parlamentarismu. Oč Běží ?
Co se v Evropě po světové válce politicky děje ?

Světová válka se stala pronikavou revolucí, pokračující ve veliké po -
litické přeměně, započaté revolucemi století osmnáctého.

Urychluje se všude přechod od aristokratismu a monarchismu absoluti -
stického, přes monarchismus konstituční k demokracii. Stručně vyslo -
veno, vláda jednoho se vystřídá vládou všech. Jeden vlastně nikdy ne -
může vládnout sám a nemůže vládnout bez politického a administrační -
ho vzdělání a umění. Proto vedle monarchy vznikli různí a školení ú -
řadové. V monarchii se vladářství dělilo. Spoluvládoucí úředníci by -
li monarchou jmenováni anebo také svůj úřad dělili. V demokracii o
vládě rozhoduje volba. Proto systém volební je dnes tak důležitý. Po -
dle něho a ovšem podle celkového kulturního stavu občanů jsou demo -
kracie různé, rozmanité. Máme hlavně odchylné typy demokracie angli -
cké, americké, francouzské, švýcarské, národnostně a rasově typ germán -
ský a latinský.

Jaký typ vytvoříme my, Slované ?

Vláda všech nad všemi, to že každý občan může opakovat sebevědomé slo -
vo francouzského despoty "stát jsem já, anebo skromněji "já také jsem
státem?" To je problem demokracie.

Monarchismus se vyvíjel mnohá tisíciletí - demokracie teprve od konce
osmnáctého století a proto: moderní demokracie jsou nehotové a vla -
stně jen pokusy o demokracii. Proto není divu, mnozí vychovanci a stou -
penci starého monarchistického režimu, jenž svým absolutismem udržoval
klid a nadvládu aristokracie, brojí proti demokratismu, usilují tím o
nutné přeměny společenského řádu stálou reformou a v krajním případě
i revolucí.

Proto tu i tam proveden návrat k absolutismu, k diktatuře. Také u nás
se našli jednotlivci a frakce stran, které si zahrávali s převratem a
diktaturou.

Ubohost a fiasko těchto pokusů svědčí a dává důkaz, že rozhodná a rozhodující většina našeho občanstva absolutismus a jeho diktaturu již nechce.

Demokracie není pouze formou státní, nýbrž také metodou všeho veřejného a soukromého života. Je názorem na život. Podstata demokracie je shoda lidí, jejich smírné obcování, láska, lidskost.

Uspěšná politika domácí i zahraniční, uvědomělé politické dělení předpokládá souhlasnost občanů v hlavních názorech a o hlavním směru politického počínání.

Stát není jen mechanismem, politika není jen dovednou správní a diplomatickou technikou.

Stát je spolčení občanů na rozumných a mravních základech. Jestliže život jednotlivců má smysl jen "sub speciae et eternitatis", platí to také o politickém spolčení těch jednotlivců. Stát má hlubší smysl, než se to navenek jeví v té směsici jednotlivých politických akcí a akcíček.

Stát má smysl duchovní, smysl mravní.

Teoretikové státu starého vyjadřovali to formulí, že monarcha je z Boží milosti.

Těsné spojení státu s církvemi, bylo praktickým výrazem mravního smyslu státu.

Věřím, že také demokracie, jako celý život jednotlivců a národů je z Boží milosti.

Tento smysl moderního státu se dost nechápe, protože vznikl odporem a revolucí proti starému režimu, proti monarchismu, osobujícím si výlučnost Boží milosti a proti církvi, absolutistickým monarchismem zneužívané. Odsud rozšířený požadavek o provádění rozluky státu a církve v mnohých zemích. Podle mého názoru program rozluky státu od církve nemá být bojem proti náboženství.

Rozlukou církví a státu i církve i stát mají se stát samostatnými, aby každý vlastní silou a způsobem svým sloužily nejvyšším ideálům lidstva.

Opravdové demokracii nestačí instituce, ona potřebuje lidi, lidi živých, tedy lidí věřících poslání svého státu a národa, lidí spojených ideou. Naši demokracii nestačí pouze technické školení úřednictva a vojska. Naše demokracie je mravním úkolem životním nejen úředníků a vojáků, nýbrž všech rozmyslných občanů a občanek a v první řadě zástupců občanstva - jeho vůdců. Naše demokracie musí být zárukou a ochranou všeho kulturního snažení v oboru technickém a hospodářském, v oboru věd a umění, mravnosti a náboženství. Proto naše demokracie musí být stálou reformou, stálou revolucí, ALE REVOLUCÍ HLAV A SRDCÍ. TGM

. . . hlas, tolik podobný hlasu herce Františka Smolíka, dozněl a člověk si opět uvědomuje, že všechno, co kdy TGM řekl nebo napsal má a bude mít svoji platnost a zvláště pro nás, pro lid země, který tak dobře znal a který tak dobře vedl. KJ

7.3.1850 - 1970 .

Ve světové historii nebyla pravděpodobně ještě doba, kdy bylo naléhavěji třeba pravdy, než je tomu nyní. Mysl lidí je zmatena a napjata hlavně záměrným falšováním a zneužíváním faktů k špatným cílům. Tato zhoubná praxe, která začala hlavně propagandou ve válce 1914-1918 a která byla zdokonalena v minulé světové válce, je nyní téměř uznávaným způsobem, jak vykonávat politický vliv. Před více než půl stoletím, uprostřed velké války, vystoupil Masaryk proti ohavným způsobům jako šampion pravdy, jak on ji viděl a aplikací své "realistické" filosofie dosáhl nezávislosti pro Československo. Masaryk je mrtev, ale duch jeho práce zůstává a jeho přísné přídržování se pravdy je vodící hvězdou pro ty, kteří touží po zdravé atmosféře, v níž by národy mohly přátelsky spolupracovat . . .

E.P.Newman v úvodu ke knize "MASARYK".

(Campion Press Ltd., London)

.....

rodný dům
Kiliána Ignáce
Dienzenhofera.....

Quo Vadis?

napsal: V. Melcer

V letech 1708 - 1715 na místě posvěceném již v době románské vystavěl Diezenhofer, otec neméně slavného syna Kiliána, dílo na tehdejší dobu a po dnešní časy zvláštní jemné krásy čistého dozrálého baroka. Chrám v této části Prahy jakým jest břevnovský Marketin, dává tušit, jakou měla Praha v nedaleké budoucnosti být rozlehlou leč habsburkové přec jen natrvalo přemístili své sídlo do Vídně a tak nám dnes ve dvacátém století stojí chrám Sv. Markéty jaksi za městem, jako monumentální dílo a svědectví velkoleposti českého barokního stavitel-

ství. Projdeme-li malé nádvoří pod korunami starých kaštanů z čista jasna vyvstane před námi velkolepá stavba. Jak průčelní tak i boční dveře, před nimiž se právě ocitáme, dosahují osmimetrové výšky, jsou celé pokryty kováním stejného slohu. Ano, jsou důtočné se svým mistrovsky provedeným portálem, jenž je tím, co činí Kryštofovy stavby perlami architektury.

Kryštof Diezenhofer, otec Kiliánův to dokázal ještě jednou, když vystavěl portál a loď proslulého chrámu Svato Mikulášského na Malé Straně. Byl mistrem jenž si vážil svých předchůdců a neničil památky jejich a tak se stalo, že dnes po staletích, jsou odkrývány zbytky původního chrámu pod podlažím kostela i s původními románskými sloupy, jež Dienzenhofer prostě překlenul, a tak úmyslně zachoval budoucnosti. Můžeme směle tvrdit, že zachoval, neboť na místě, kde byly tyto nejpřístupnější, dal na stěně chrámu do omítky nakreslit obraz, jak původní kostelík vypadal. Dnešní chrám s vysokou lodí, znamenitými varhanami i vzácnými obrazy, tvoří důstojný interier Božího Svato stánku.

Přílehlé klášterní budovy, které patřily řádu benediktinů, jsou vkusnou a po stránce stavební, velice dokonalou dominantou, plně vyřešenou k propojované stavbě chrámu. Doby, kdy v celách bydleli benediktíni jsou ty tam, dnes tam sídlí ti, kdož je odtamtud vyhnali - Veřejná Bezpečnost.

Pro nedostatek jiného prostoru, udělala z nich archiv a v klášterním refektáři dnes zasedají ti, kdož tak nedokonale pečovali o blaho národa, když toho bylo nejvíce zapotřebí. Ale to není vlastně to, co jsem vám chtěl dnes říci. Ke klášteru patří zahrada, kdysi vpravdě krásná. Vejdeme-li do ní od chrámového vchodu, vlevo spatříme zahradní lusthaus a pod ním, kdysi poutní místo, pramen Svatojánský. Odsud vedou pak dvě aleje. Podivné to jsou aleje, podivný smysl jejich. Jdeš-li tou vlevo, již spolovice vidíš kříž, pod ním kamenný oltář a nad tím nápis "Quo vadis?" Zprvu jsem nechápal smysl té otázky. Ale zakrátko, když jsem se zastavil před tím prostým křížem, spatřil jsem vlevo zrezivělou mříž a za ní odpověď. Za zdí byl hřbitov. Postál jsem u mříže a posléze se vrátil k zahradnímu domu a dal se na opačný konec aleje. I zde jsem dostal odpověď. Cesta končila před malou kapličkou a nevedla dál. Pohlédl jsem oknem dovnitř. Polední slunce dopadalo na zašlý dřevěný kříž a na tvář Kristovu: "kde není již cesty dál, jsem ještě já!" - četl jsem na ní.

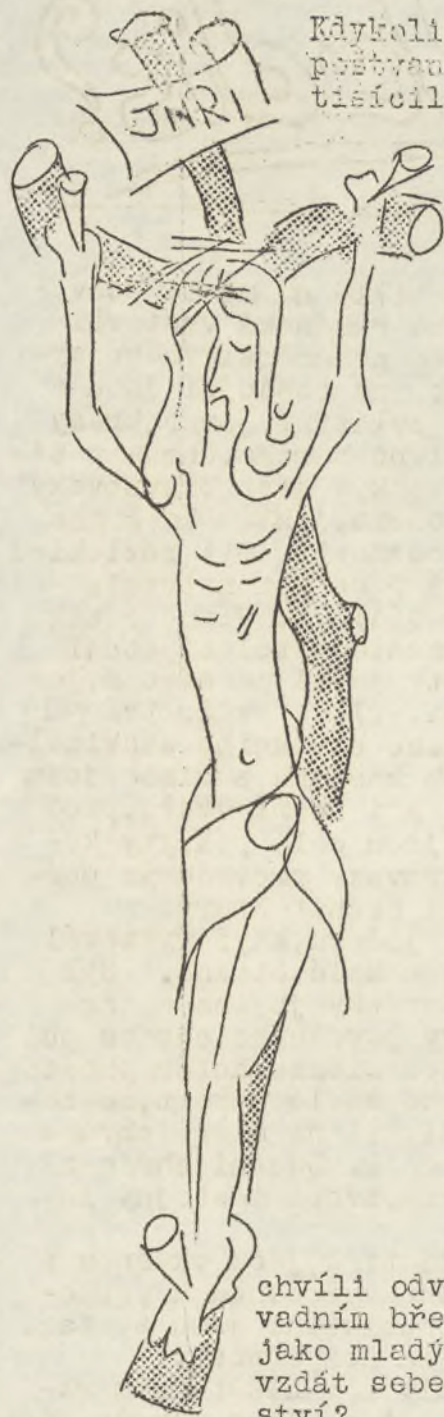
+ + + + +

"Na každou otázku, kterou klade vědec při pokusech, věda dává sice odpověď. Na druhé straně však sama si klade dvacet nových otázek. Věda je především škola skromnosti a prostoty." (A.D'Arsenal)

+ + + + +

DVOJÍ PERSPECTIVA VELIKONOČNÍCH SVÁTKŮ.

napsal: Jan Čep

Kdykoli uslyšíme na Veliký pátek křik farizeů a davu jimi pošťvaného, kdykoli k nám dolehne ze vzdálenosti skoro dvěma tisíciletí nenávislné "Ukřižuj ho!", poklesne v nás srdce: nemísí se do toho křiku také náš hlas? Kdo nám řekne, kde by bylo bývalo naše místo, kdybychom se byli narodili o dva tisíce dříve?

Mohli jsme být současníky Kristovými, a vůbec nevědět o jeho pozemské existenci, nikdy nezaslechnout jeho jméno. Mohli jsme se narodit v Římě anebo v nějaké římské provincii. Mohli jsme se však octnout náhodou v Palestině jako turisté nebo jako úředníci nebo žoldnéři. Mohli jsme náhodou potkat na jeruzalémské ulici ten podivný pravod, tři odsouzené na smrt, nesoucí s námahou trámy svých křížů, obklopené vojáky čtyři. Byly by se oči setkaly pohledem toho, který právě padl pod svým břemenem a vstával namáhavě ze země, s praménky krve stékajícími zpod trnového věnce, který se mu zarýval do čela? - Nebyli bychom šli honem dál a snažili se zapomenout na tu trapnou podívanou?

A kdybychom se byli narodili v jeho zemi a z jeho krve, byli bychom se s ním kdy setkali? Mohli jsme se na chvíli zastavit ze zvědavosti, když se okolo tlačil zástup lidí většinou nízkého původu, strnulých úžasem nebo živě posunkujících: právě přivedl zpět k životu syna vdovy naimejské nebo otevřel oči slepému od narození. Mohli jsme jenom pokrčit rameny nad domnělým zázrakem a nad prostoduchou pověřivostí lidí nevzdělaných ...

Mohlo se však také stát, že jsme se mu znenadání octli nablízku a že na nás spočinul jeho pohled. Cítili jsme, jak se v nás něco hnulo, že jsme před ním zcela otevření, s posledním tajemstvím svého života. Byli bychom mohli odolat, abychom mu sami nevyšli vstříc a nepoložili mu k nohám své ctižádosti, svou pýchu, svou samolibost, své tajné úzkosti: "Ó Pane, řekni jenom slovo, pověz mi, co chceš, abych učinil! Já vím jenom jedno: že bych chtěl být jiný, než jsem." Ale neopustila by nás v poslední

chvíli odvaha a neodešli bychom od něho smutní se svým dosavadním břemenem - ani ne proto, že bychom měli "mnoho statků", jako mladý muž z evangelia, ale proto, že bychom se nedovedli vzdát sebe samých, své samolibosti, svého narcisovského estétství?

Netroufáme si představit, že by nás byl zavolal hned na začátku, jako Šimon a bratry Zebedeoxy, jako Bartoloměje nebo Filipa; ale jsme si skoro jisti, že bychom přese všecko nebyli dovedli hrát úlohu Jidášovu. Spíše se nám zdá možné, že bychom za ním přišli jednou v noci, aby nás neviděli naši přátelé ani nepřátelé, lidé našeho stavu, našeho vzdělání, aby si neřekli za našimi zády prstem do čela, nebo nás nepožádali, abychom přišli vysvětlit své nepochopitelné jednání před soudem Velké rady.

Obrnili bychom se třeba jako Nikodém několika sofistickými argumenty, ale brzy bychom zmkli před slovy toho, který "mluví o tom, co ví, a svědčí o tom co ví, a svědčí o tom, co viděl," jak stojí u svatého Jana. A když bychom stáli nad jeho mrtvým tělem, sundaným z kříže, vzpomněli bychom si, co nám řekl tu nezapomenutelnou noc: "Jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak musí být vyzdvižen syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný." - O jakém to "vyzdvižení" tenkrát mluvil? Narážel na způsob své smrti? Ale jak se mohl vrátit k Otci, když ho tu vidím ovinutého pohřebními plátny, a okolo něho několik vzlykajících žen a jediný z učedníků, který mu zbyl a který se odvážil až pod kříž?

Doslechl se Nikodém o tom, co se začalo povídat mezi přáteli v neděli ráno? Že jeho hrob je prázdný, ačkoliv k němu Rada postavila stráž, že se jeho podoba vynořila najednou z rysů toho, koho měla Marie Magdalena za zahrad-

níka, a že ji zavolal jménem jeho známý hlas, a jak se potom objevil ve večeradle, kde byli shromáždění za dveřmi dobře zavřenými, neboť byli plní nejistoty a strachu, a jak myslili, že je to duch, dokud je nepožádal, aby mu dali něco k jídlu ... A ti dva, co odešli do Emauz, ale přiběhli najednou nazpátek, vyprávějíce, jak se k nim přidal cestou člověk neznámý a jak poznali, že je to On, teprve když před nimi rozlomil v hospodě chléb?

Co si o tom všem mohl myslet člověk znalý Zákona, který věděl, že Boží vyvolení vstanou v den poslední, až nastane konec časů, ale ne dřív? Je pravda, že mu přicházely na mysl některé jeho podivné výroky a předpovědi - ale jak si představit bez rouhání, že ten, který s ním mluví v tomto lidském těle, je nejenom prorok a divotvůrce, ale Syn Boží, Bůh sám?

Po druhé a naposledy se zmiňuje o Nikodémovi evangelista Jan; že přišel k Ježíšovu pohřbu a přinesl směs myrhy a aloe, asi 100 liber. Ale není nemožné, že se za těch čtyřicet dní, kdy se Ježíš zjevoval v těle proměněném, na kterém však zůstaly jizvy hřebů a jizva po ráně v boku - není nemožné, že byl Nikodém na hoře mezi těmi, kteří viděli, jak se od nich vzdaluje a mizí, zahalený v oblak, a že v té chvíli pochopil druhý smysl jeho "pozdvížení od země."

To všecko bylo vetkáno do souvislosti historického času, který se nevrací nazpátek, stalo se to jednou, a nemůže se to stát po druhé v téže podobě, se stejným smyslem. Tyto události jsou však přítomny v našem čase jako všechny události minulé, a víc; jejich účinek trvá ustavičně v skutečnosti mimočasové a zasahuje do zkušenosti látky každého z nás. Naše každoroční svátky ukřižování a vzkříšení jsou něčím víc nežli výročním nějaké historické události: obnovuje se v nás pokaždé znovu jejich děj, vstupuje do našich dnešních obzorů.

Jsme pokaždé znovu a pokaždé trochu jinak s Petrem, Jakubem a Janem na hoře Olivové a usínáme únavou a steskem, zatím co On prožívá svou smrtelnou úzkost, opakujeme třikrát na dvoře Kaifášově, ze strachu a z nestatečnosti, že neznáme toho člověka, jdeme s Kleofášem a s tím druhým cestou do Emauz, a svět se nám zdá strašlivě prázdný, budoucnost beze smyslu a bez cíle: a tu se k nám připojuje Ten, kterého jsme si dosud nevšimli, ačkoli musil jít celou tu dobu kousek před námi, a otvírá nám oči.

Nevracíme se však zpět do minulosti, abychom se s Ním setkali opět. Od té doby, co byl pozdvížen od země, jako by ho byl zakryl tajemný oblak - od té doby mu jdeme vstříc. Všecek náš pozemský čas, celé lidské dějiny a všechny jejich události mu jdou s námi vstříc. V jeho proměněném těle, na kterém zůstaly zářící jizvy ran, se už zasnoubil čas s věčností. Všecek čas a všechny události, minulé, přítomné i budoucí, všechny nezahojené jizvy našich odloučení a ztrát, jdou vstříc svému proměnění v nechráněnou plnost světla a bytí! -

..-.-.-.-.-

VELIKONOČNÍ ZAHRA DA : Jan Zahradníček

Spočteny vlasy hlavy mé a jediný
bez tebe nepadne, ó Pane -
tam venku s křikem křižují tě dějiny,
strašlivá krupěj těla tvého v propast kane.
Zde v trávě mladé místa bledá po tvých kolenou,
a poplává konopka nad spánkem apoštolů,
na konec světa větev za větví se stromy poklenou,
poslové vzdechu tvých tam dolů, dolů, dolů.
Zde rouška větru věrně vtiskla si tvé čelo přečisté,
když mezi keři modlil ses, ty Keři rozsvícený
v krupějích potu krvavých, když v prázdno bezlisté
žal věků vál, tvé smrti žádaje si ceny.
Zde kmeny žoldnéřské v tmě utkvěly, kde každý stál,
polibek Jidášuv šelestí v listích rašících a spílat
přes střechy, zdi a zahrady dáv slyším dál,
dál chladem voda chvěje se, v níž ruce myl si Pilát -
Tu náhle pozoun vzkříšení mi sluchem slavně zní,
a kamení a oblaka jak pláty kovu saží,
já, Kriste, vstal z vápenné zkroušenosti podzemní
a s radostí svou radosti tvé jdu na zápraží.
Ať hráze křivdy křiklavé se vrší výš a výš,
ať sršatí hřbet obzorů a v trávě stopy vlčí,
ó ty, jenž sluch jsi učinil, ty uslyšíš ...
Pravice probodená zvedá se, však ústa strašně mlčí ! ..-.-.-.-.-

Báseň

Ó, mládež naša! - Pavol Országh.

Zpěv Volnosti - Láda Ráztoka.

Byla to pro nás doba touhy
těch dvacet dlouhých temných let
kdy naše vlast byl žalář pouhý
a nikdo nesměl v širý svět.

I tehdy lidé pracovali
básník nám zpěv míru lhal
milenci se milovali
a život náš šel tupě dál.

A tu náhle v temnu noci
svoboda se nám zrodila
nohledi se vzdali moci
a s nimi zloba zavilá.

Lidé svobodně vydýchli
demokracii tu zřeli blíž
i prázdné řeči utichly
občané zvedli hlavu výš.

Práce se stala radostí
dělali jsme pro sebe jen
rozvoj byl naší starostí
a mnohý prvně vyjel ven.

Tu v "Srpnové události"
Moskevčik vztáhl mříže zas
a naše sny o volnosti
rozdrtil Rudých tanků pás.

Marně byly demonstrace
marná Palacha pochodeň
zbyvala jenom emigrace
nebo sklonit šíjí jen.

Tak jako ve středověku
exulantů tisíce
soudruzi řvou plni vzteku
neb to je mrzí nejvíce.

O to množství uprchlíků
že mihn je u nás otroků
a mají chudší republiku
to hejno Moskvy poskoků.

Však se zase zvednou mříže
zmizí Rudých pánu kádr
zanikne Sovětů říše
všude strhnem rudý hadr!

: : : : : : : : :

Nevhodná slova . . . .

Mnoho těch, kteří za sebou
spálili mosty,
se už vrátilo zpět po
lavkách ...

: : : : : : : : :

Ó, mládež naša, tys držitelkou rána!
vladárkou máje tys, jara pokladníkom,
šafárom šťastlivým, k tebe obraciam sa
zo smutnej zápače, od ďalekých honov,
mrázkom už striebrených - volám: vezmi
kľuče, odomkni raj nám zavretý!

A zase do práce! (ona prďsa je žitia
väčšia diel-) boriť sa! Opáš obra sily,
rytiersku odej broň, kriedla rozpní orlie
Zač zápas veľký ten? Za trón pravdy do-
bra zdroj,
krásky diadém, za kráľovstvo ducha! -
Ó, navrať raj nám stratený!

: : : : : : : :

"Bratom Čechom" - Pavol Országh.

Sme bratia - milujme sa bez podmienky,
bez zreteľov, jak pomine to vrah:
ten stavajúci naše nad odtienky,
na bralách našich prí - hrad svojich
bláh,

ten večne ryjúci v nás červom, krtom,
nás štvuci nahlas hneď, hneď potajme,
ten šliapajúci po príkaze štvrtom
i ostatných .. Hrou dejín shlukne
zvrptom:
len milujme sa a sa nedaľme!

: : : : : : : :

(Z dopisu mladá dívky v ČSR:)

KRESBA

na zemi leží mladý muž s roztaženými
má krásné dlouhé vlasy rukama
a v nich květinu
zpod zavřených víček
kane jedna velká slza
obrovksá
snad jako moře
jako oceán
nad ním jsou paprsky
a uprostřed nich svítí LSD
možná, že hledal útěchu
možná, že chtěl zahnat strach
strach z pavouka velikána
který má na zádech
místo kříže
hvězdu
ani droga nepomohla
mladík podlehl
a pavouk velikán
rozežirá jeho tělo
lidé
nepodlehnete všichni
nad všemi zvítězit nemůže
musí prohrát
nebo zemřít
jednou
snad
někdy !

: : : : : : : : :

Zprávy: -

Rudé právo obvinilo britského velvyslance v ČSR z ro.1963 Sir W. Berkera, že zasahoval do čs.vnitřních záležitostí tím, že podporoval Dubčekovy reformy. Usnadnila mu to prý okolnost, že mluví dobře česky a že udržoval styky s mnoha Čechy a Slováky již od dob druhé světové války. Napsalo též, že tiskový atašé britského velvyslanectví v Praze Cyril Jonsen byl členem britské tajné služby a že z ČSR provážel spisy, které "útočily na socialismus".-

Čs.rozhlas nesmí nadále vysílat žádné písně zpěváků, kteří se proslavili svými "protestsongy". Jde především o Hanu Hegerovou, Martu Kubišovou a Karla Černocho. Těmto třem umělcům měly být také odebrány pasy, avšak u Hany Hegerové se to podle zpráv západoněmeckých listů nepodařilo, protože zůstala v cizině.-

Na letišti v Ankaře, po příjezdu Dubčeka, se sjelo velké množství novinářů a davů lidí, avšak Dubček odmítl zodpovědět jakékoli otázky.- S Dubčkem přiletěla manželka, ale z jeho 3 synu studují dva nadále v Bratislavě.

- Čs.vláda oznámila, že ruší přípravy na cestu 1.200 děvčat do britských studentských pracovních kempů o letních prázdninách, protože prý zkušenosti z minulých let dokazují, že by děvčata byla v nebezpečí "nevhodného morálního vlivu" a protože kempy mají "vážné nedostatky v pracovních, sociálních a hygienických podmínkách".

- RP napsalo, že se šíří ničím nepodložené fámy o skutečných příčinách úmrtí JUDr. Jiřího Šlitra a podle informací tiskového tajemníka mhn.vnitřní sděluje: v ateliéru byli nalezeny mrtvoly Jiřího Šlitra a jeho přítelkyně.-

V Praze zemřel nositel Řádu práce malíř a sochař Emanuel Famíra, nejznámější stalinista z čs.kulturní fronty.-

Dne 1.ledna vstoupil v platnost doplňující par.57a trestního zákona, který dává soudům možnost ukládat trest zákazu pobytu na jeden až pět let a to buď samostatně nebo spolu s trestem vězení. Nový paragraf má prý sloužit především boji proti koncentraci kriminality ve velkých městech.

- Předsednictvo ÚV NF se usneslo, aby čs.výbor solidarity s národy Afriky a Asie byl reorganizován jako orgán předsednictva ÚV NF ČSSR a jeho činnost aktivizována "v souladu se zahraničně politickými zájmy našeho státu".-

Vláda SSR udělila čtyřem slovenským divadelním umělcům titul zasloužilý

umělec: členu činohry Státního divadla v Košicích, Janu Bzdúchovi, sólistům opery SND v Bratislavě Anně Martoňové a Juraji Martvoňovi a sólistce zpěvohry Nové scény v Bratislavě Gizele Živojnovičové-Veclové.-

V lednu se začala odklízovat zemina na místě kde stávalo hornické město Most. Uhlí z nového Dolu Most se má začít těžit v dubnu příštího roku a těžba potrvá nejméně 10 let.-

V Praze zemřel ve věku 82 let inž. arch. Alois Kubíček, významný český architekt a odborný spisovatel, dlouholetý předseda Klubu za starou Prahu.-

Komárenské loděnice oznámily, že vyrobí v letošním roce 300. plavidlo pro Sovětský svaz - motorovou nákladní loď o výtlaku 2.700 tun. Kromě toho projektují pro SSSR osobní loď, která pojme 400 cestujících.-

RP líčí proč se opožďují doby pohřbů (a to až o 9 dní). Důvod: vánoční volno, v němž se nepítvalo, takže v pražských zdravotnických zařízeních nakupilo mnoho zesnulých. Později však RP napsalo, že skutečně je nedostatek rakev.-

Po takové informaci asi lépe pochopíme babičku, která děkovala v těchto dnech synovi do Austrálie za zasláné peníze a připsala: "...předala jsem je X., který zařídil, aby pro me byla rezervována přes TUZEX rakev, až si ji už nebudu moci obstarat sama ... -

- O tom jaký význam a co znamená TGM pro československý lid se můžeme stále ještě dnes dočíst z komunistických listů. Na př. ve "Večerní Praze" píše skoro každý den značka "ač" pod heslem "Kupředu levá ..." o tom, co stále ještě brání, aby se někde s tou levou v ČSSR vůbec došlo. Vě většině svých úvach značka "ač" nemůže TGM přijít na jméno. Největší útok proti němu provedla 16.ledna 70 v článku nadepsaném "Proti iluzím masarykismu". My všichni známe moc dobře podobné články ještě z domova. "sou to články, které píší jedině demagogové a hlupáci, neboť v nich dokazují vždy pravý opak toho o čem je přesvědčena velká většina lidí - asi jako kdyby někdo říkal, že bílá barva je vlastně černá - to by se snad vztahovalo jen na různé komunistické ideály a stejně tak tvrzení, že půlnoc je v pravé poledne může platit jen pro nějakého funkcionáře, který vyspává po oslavování. K tomu, abychom se přesvědčili, že je TGM u nás doma stále aktuální nemusíme zde uvádět celý zmíněný článek. Postačí jako začátek, část středu a zakončení: ....

"V ideologické práci dali jsme na přední místo boj proti masarykismu. Není to náhodou. Neboť tak jako před

válkou byl masarykismus ideovým základem sociáldemokratismu, tak se stal ideovým základem soudobého revizionismu, kterému se také říká dubčekismus... Stopy masarykismu nalezneme ve vystoupeních Smrkovského a Dubčka, Kriegla a Slavíka a druhá s jejich plačtivým povídáním o "socialismu s lidskou tváří" a o "demokratickém socialismu"... Jestliže jsme v roce 1934 v květnu vyhlásili "ne Masaryk, ale Lenin", pak myslím, že dnes v plné míře platí "ani Masaryk ani Dubček - ale Lenin." Ne buržoasně-revizionistická ideologie, ale nesmrtelné učení Vladimíra Iljiče Lenina! -

- Zápočeský KV KSČ se rozhodl zavést disciplinární řízení s bývalým ředitelem plzeňského studia Čs. rozhlasu VI. Semrádem pro jeho postoj v době invaze a krátce po ní. Novým ředitelem byl jmenován dosavadní tajemník ONV KSČ v K. Varech ing. B. Dobrý. -

V Praze zemřel zasloužilý umělec prof. J. Benda. -

President Svoboda jmenoval novým generálním prokurátorem ČSSR dr. Jana Fejše. -

Italští komunisté po delším odmlčení kritizovali opět "normalizaci" v ČSSR. Orgán KSI "Rinascita" napsal 5. 2., že jedinou normalizací by bylo dát nezávislost národu a autonomii KSČ. Byla to odpověď na kritiku postoje KSI, kterou uveřejnilo Rudé právo dva týdny před tím. -

Dne 9. února podalo čs. ministerstvo zahraničí protest čínské vládě proti psaní pekingských novin, které prý představuje další pokus o vměšování se do interních záležitostí ČSR. Je to reakce na článek v New China News z 31. 1., v němž je vyslovena pochvala čs. lidu, který hrdinně odmítá podřít se sovětskému diktátu. -

Předsednictvo Slovenské národní rady jmenovalo generálním prokurátorem Slovenské socialistické republiky JUDr. M. Benčíka. -

Janu Werichovi bylo 6. února 65 roků. -

- V uveřejněném rozhovoru s redaktorem moskevské Pravdy (11. 2.) řekl prezident Svoboda, že v srpnu 1968 byla jediná cesta, jak zamezit krveprolití v zemi - spolupracovat se Sovětským svazem. Akce protisocialistických a pravákových živlů v zemi prý způsobily velký zmátek v myšlení lidí a svlášt silná vlna protisovětské propagandy přišla po příchodu spojeneckých vojsk na čs. území, takže bylo nebezpečí z vážného krveprolití. -

Klínovka v Krkonoších byla v lednu zničena požárem. -

Ministerstvo vnitra Slovenské soc. republiky zakázalo 22. 1. činnost svazu slovenských filmových a tele-

vizních umělců, protože Svaz vykonával politickou činnost, ačkoli nebyl členem Národní fronty. -

Dne 28. a 29. ledna se konal v Ostravě proces proti spisovateli a redaktoru ostravského nakladatelství, obviněnému z trestného činu podvracení republiky. Na schůzích prý soustavně urážel KSČ, její politiku s vedoucí úlohu, jakož i SSSR, Východní Německo atd. Soud byl odročen na 16. února a 17. 2. byl Filip odsouzen trestním senátem krajského soudu na 18 měsíců vězení. -

Dne 3. 2. byl v Praze na oficielní návštěvě zahraniční ministr Východního Německa Otto Winzer. Podle úřední zprávy probíral s Jánem Marko "politické otázky společného zájmu." Téhož dne přijel na inspekci světových vojsk v Československu maršál Grečko, který měl rovněž porady s vedoucími osobami strany státu. -

Podle předsedy Svazu Cikánů-Romů žije v ČSSR asi 300.000 cikánů, z toho jedna třetina v českých zemích a dvě ve Slovensku. -

VYVOLENÍ: -

Na zasedání ústředního výboru KSČ koncem minulého měsíce v Praze došlo ke změnám ústředních stranických i vládních orgánů, aby lépe vyhovovaly přáním Kremlu. Uvádíme seznam nynějších vyvolených:

Předsednictvo ÚV KSČ: Vasil Biľak, Peter Colotka, Evžen Erban, Gustáv Husák, Antonín Kapek, Josef Kempný, Jozef Korčák, Jozef Lenárt, Jan Piller, Ludvík Svoboda, Lubomír Štrougal. Kandidáti: Dalibor Hanes, Václav Hůla, Alois Indra.

Členové sekretariátu ÚV KSČ: V. Biľak, Jan Fojtík, Gustáv Husák, A. Indra, J. Kempný, J. Lenárt, Miroslav Moc a František Penc.

Vláda ČSSR: Předseda Lubomír Štrougal, místopředsedové: J. Korčár, P. Colotka, F. Hamouz, M. Hruškovič, V. Hůla (současně ministr plánování) a K. Laco.

Ministři: vnitra R. Kaska, zahranič. obchodu A. Barčák, národní obrany M. Dzúr, financí R. Rohlíček, práce a sociálních věcí M. Štanceľ, ministr - předseda výboru pro technický rozvoj O. Černík, průmysl J. Zahradník, zemědělství a výživy B. Večeřa, ceny J. Rendek, doprava J. Knížka, pošty a telekomunikace K. Hoffmann, tisk a informace Ján Vigaš, ministři bez portf. B. Kučera, J. Pauly a K. Martinka.

V Byru ÚV KSČ pro české země nahradil Štrougala ve funkci předsedy Josef Kempný a členy jsou: K. Beránek, E. Erben, D. Kolder, J. Korčák, L. Kovalčík, K. Neubert, J. Piller, S. Rázl, B. Švestka, O. Švestka a V. Trojáněk.

V České vládě: nastala jediná změna: na místo J. Kempného se stal předsedou vlády J. Korčák.

Generálním sekretářem KS Slovenska

se stal místo Š.Sádovského Jozef Lenárt a z presidia ÚV KSS byli vyloučeni též Jozef Zrak a Viktor Pavlenča. Zrak ztratil kromě toho funkci místopředsedy slovenské vlády. Na jeho místo ve vládě klesl Š.Sádovský.-

Vítězem soutěže Zlatý slavík 1969 se stal -podle očekávání- Karel Gott.- Od narození Boženy Němcové uplynulo v těchto dnech 150 let.-

Nedlouho po svých 76 letech zemřel Jaroslav Vogel, dirigent brněnské a pražské opery, po Bakalově smrti šéfdirigent Státní filharmonie Brno.- Do Rakouska odcestoval komorní orchestr Bohuslava Martinu s patnáctiletým sólistou - violoncellistou B. Vybíralem.-

České noneto se navrátilo po úspěšném turné ze Španělska, odkud si přivezlo další pozvání na rok 1972.- 120 let od narození TGM oslaví v sobotu 7. března přátelé Sokola Bern spolu se švýcarským spolkem Freunde der freien Tschechoslowakei.-

Zuzka Lonská, bratislavská zpěvačka, žijící v současné době ve Švédsku, jde od úspěchu k úspěchu. V sobotu 7. 2. zpívala ve švédské televizi ve známém programu pana Hylanda.- Světoznámý vědec, Bertrand Russel, zemřel ve věku 97.-

Balet Praha odletěl do Madridu, kde bude čtrnáct dnů hostovat v Teatro de la Zarzuela.- Středný východ vo varu: napsal Peter Račkovský, New York. :

Situácia na Strednom Východe privádza do varu Moskvu, Paříž, Londýn, Washington i New York. Najmä Moskva, kde je pochnúrna nálada nad nemohúcnosťou sovietskych chránencov na Strdnom Východe urobiť prietrž ponižujícím nájazdom Izraelčanoc, aké zažil Egypt a jeho atabskí spojenci za poslene tyždne. Sovietsky veľvyslanec Dobr - nin podľa neoficiálných informácií z Washongtonu ma doručiť prezidentu Nixonovi - ale len prostredníctvom tajomníka - depešu sovietskej vlády, v ktorej sa uvádza, že Kremlin je rozhodnutý dodať Nasserovi ďalšie a to s odôvodnením, že Spojené štáty vyzbrojú Izrael.-

75 let Ferdinanda Peroutky:-

Dne 6. února se dožil v USA pětasedmdesátky československý exulant Ferdinand Peroutka, největší žijící čs. novinář - bezpochyby největší od dob Karla Havlíčka Borovského - významný spisovatel, filosof, historik. V době Československého jara, v červenci 1968, napsal pražský spisovatel Jan Procházka v tehdejšícm Studentům, že po pročtení Peroutkových úvah zjistil že "takového novináře jsme zde neměli a nemáme." Byl za to režimem ká-

rán, ale nepochybně vyjádřil mínění všech těch lidí doma, kteří si pamatovali Peroutkovy úvahy v předválečné Přítomnosti či Lidových novinách nebo v poválečném Dnešku a Svobodných novinách, nebo kteří četli jeho rozsáhlé "Budování státu" a další knihy či poslouchali jeho týdenní úvahy v Rozhlase Svobodné Evropy. Mezinárodního uznání se dostalo Peroutkovi především za jeho "Demokratický manifest", který byl přeložen do mnoha světových jazyků. Přejeme Ferdinandu Peroutkovi hodně sil do mnoha dalších let velké práce. HD.

ZPRÁVA KRAJANSKÉ DUCHOVNÍ SLUŽBY V SYDNEY

Krajanská veřejnost v Sydney a okolí byla postižena bolestnou a nenahraditelnou ztrátou duchovního vůdce Důstojného Pána P. Stanislava Míky, který byl usmrcen při automobilové nehodě dne 3. února 1970. Jeho nenadálá smrt je národní a pro mnohé nově přistěhované krajany i osobní ztrátou, neboť zesnulý vždy konal vedle své kněžské povinnosti též službu k dobru potřebných, ochotně pomáhal všude, kde toho bylo třeba a své nepatrné příjmy rozdával štědrou rukou sám zůstával nenáročný a chudý. Krajanská zádušní mše sv. se konala v pátek 6. 2. 1970 v 7.30 hod. v katedrále St. Mary's v Sydney za účasti D. P. Peksy z Melbourne, D. P. Patíka z Epping, D. P. Hubera z Bonegilly a D. P. Ziky ze Sydney a velkého počtu Čechů a Slováků a Poláků. Za všechny se se zesnulým rozloučil D. P. Peksa a poděkoval mu za jeho obětavý život, naplněný láskou a neúnavnou prací a péčí o své krajany.

Krajanská duchovní služba děkuje všem čtyřem duchovním a všem účastníkům krajanům za účast při posledním rozloučení s oplakávaným zesnulým.

Sydney, dne 11. února 1970.

Krajané v Johannesburgu se zúčastní "Cosmolitown 70" výstavy, kterou usporádá Junior Chamber of Commerce. Pozvání bylo odesláno všem národnostem žijících v Joburgu. Na této výstavě se budou vystavovat práce z ČSR a také věci udělá zde.

Krajané v Jižní Africe posílají srdečný pozdrav Pátru Novotnému ve Vídni, děkují mu za všechno co pro ně udělal v těžkých dobách.

Zprávy vzaty z HD, NŽ, T70, NP, PP, a RR. - - - - -

18. ledna byla v Římě odhalena socha Jana Palacha, kterou dali postavit na památku velkého čs. studenta čtenáři římského deníku Il Tempo. Bronzovou sochu, představující maldého muže obklopeného plameny, přijal sám primátor města Clelio Darida. Autorem sochy je Vittorio Di Colabertaldo, který za svou práci nepřijal žádný honorář. Socha stojí v Olympijské vesnici na rohu třídy Československé a náměstí XVII. olympiády, které nyní bylo přejmenováno na náměstí Jana Palacha. - V den tragické smrti Jana Palacha se konal vzpomínkový večer péčí Italské unie pro kulturní pokrok, promluvil italský ministr Luigi Preti, předseda Unie, bývalý redaktor Literárních listů Milan Schultz a profesor ruské literatury na universitě v Lecce Gianio Renzo Pacini. - Redakce KN oznámila odběratelům, že musí snížit svůj náklad na stav z r. 1967 a tedy vydávat časopis v maximálním nákladu 70.000 výtisků, tj. snížit ho o 44%. -

Holandskému národnímu synodu byl přítomen také osobní zástupce pražského apoštolského administrátora biskupa Tomáška. -

LD píše 25. listopadu, že se věková struktura obyvatelstva zhoršuje: se třemi dětmi počítá jen 5,5% novomanželských dvojic, kdežto r. 1956 to bylo 22%. Budou-li tyto tendence pokračovat, v České republice dojde k absolutnímu úbytku obyvatelstva za 15 nebo 20 let. -

Na pohřeb olomouckého světícího biskupa dr. Stanislava Zely přijeli biskupové Hlouch, Matoušek, Trochta a Otčenášek a premonstránský opat Machalka. -

Administrátor D.P Jan Straka OMI, provinciál Oblátů Panny Marie neposkvrněné, zemřel v Kájově. - Poslední Oblát v ČSR. -

Do Prahy přijeli dva vysocí policejní pracovníci ze Sovětského svazu, Vladimír Bojarskij a Alexej Beškasov, prý studují dějiny KSČ - ale není to tajemství, že měli významnou úlohu při procesech proti Slánskému atd. Však se mluví o chystaném procesu proti Otě Šikovi, Evženu Loeblovi, Kamilu Wintrovi a Eduardu Goldstůckerovi - jedním z jejich zločinů bude sionismus. -

V ČSR došlo k pokusu unést letadlo: pět mladíků ve stáří od 20 do 22 let prý chtělo donutit posádku letadla na lince Praha-Karlovy Vary přistát na některém západoněmeckém letišti. Všechno pět bylo zatčeno. -

RP píše 30. prosince, že v ČSR je 400.000 domácností bez vlastního bytu, jsou to většinou mladé rodiny. Bytové nouzi má odpadnout zabavení bytů o-

sob, které se neoprávněně zdržují v cizině: v Praze už je začínají spísovati. Podle Večerní Prahy v cizině se zdržuje na 50.000 čs. občanů. -

Do svědomí pražským Slovákům mluví Tvorba z 3.12.: ze 14 tisíc se jich přihlásilo do odburu Matice slovenské jen 750, a to ještě jsou mezi nimi i Češi. Z 980 rozeslaných dotazníků, zda si přejí slovenské školy, se vrátilo necelých 400 a pro zřízení takové školy se vyjádřilo kladně jen 10 rodičů. -

Podle curyšského Mezinárodního ústavu novinářů ztratilo práci na 700 novinářů, takže si museli hledat manuální práci. Jen v Praze prý je jich na 300. Podle Prahy je v zahraničí 118 rozhlasových a televizních pracovníků. -

Ve Vídni byla otevřena výstava o životě a díle velkého bibliisty, arabologa a cestovatele dr. Aloise Musila (1868-1944). Exponáty jsou většinou z muzea ve Vyškově, ze soukromých sbírek a z rakouské Národní knihovny. -

Ještě letos má začít vycházet první cikánský časopis v češtině, slovenštině a cikánštině. Ve federálním orgánu budou svazy česky a slovensky zastoupeny paritně. -

Naši čeští a slovenští katoličtí bratři ve Švýcarsku uspořádali při svých vánočních bohoslužbách sbírku pro své chudší krajany, kteří se teprve nedávno octli mimo hranice vlasti a čekají na definitivní umístění. Výtěžek sbírky, doplněný z výnosu silvestrovského večírku v Basileji, na 500 švýcarských franků, byl odeslán vídeňskému duchovnímu správci DP. Josefu Novotnému. -

Katolická misie v Basileji připravuje velikonoční zájezd do Španělska, ve dnech 21. až 30. března/marce. Jede se letadlem, plánují se čtyři dny u moře a společná účast na obřadech Svätého týdne. -

30. prosince/decembra zemřel ve věku umělec Jiří Trnka. -

Zemřel Rudolf Fikerle, hudební kritik a skladatel. -

Matěj Kopecký zemřel, přímý potomek zakladatele českého loutkařství a sám loutkař. -

Zemřel Pravoslav Kotík, akademický malíř. -

Emmanuel Famira, malíř, sochař a kdysi baletní mistr v ND, zemřel. -

Jižní Afrika:

Sousední země Rhodesia se stala republikou, - cizí konsuláty odcházejí a ponechávají tuto novou zemi bez diplomatických styků. -

Zprávy z NŽ a DM. - - - - -

(anglické kursy) Uzávěrka přihlášek 26.3.1970.
Den zahájení a místo (Pravděpodobně Sunnyside) vám bude včas oznámeno. Nezapomeňte na zpáteční adresu, příp. telefon.

Na stejné adrese můžete získat úředně ověřené překlady vašich dokladů !

Karel Smrčka.

Z Dopisů: FREE CZECHOSLOVAK PRESS LIMITED / F.C.I.

"Jaro",

včera, 27.2.1970 v 82 letech veliký přítel svobodného Československa, osobní spolupracovník TGM, Jana Masaryka a Dr. Edvarda Beneše. Byl za II. světové války prvním britským vyslancem u čs. vlády v exilu a dávno před tím, za I. světové války jednal s bolševíky o evakuaci našich jednotek v Rusku.

Je autorem mnoha knih a v každé z nich jsou celé kapitoly o Československu, z nichž některé vyšly česky doma i v exilu. Čechoslovák vydal jeho kapitolu Ústup z Prahy s jeho vlastním úvodem věnovaným čs. exilu.

Stýkal jsem se s Lockhartem od příchodu do Anglie v r. 1948, byl v mnohém našim rádcem a spolupracovníkem. Napsal také předmluvu k českému vydání méj knihy "Oh, my Country" a když o ní referoval v britském rozhlasu do Československa, uvedl referát slovy: "A nyní Vám budu číst z knihy, kterou Vy číst nebudete!"

Za těchto okolností jsem dnes uaslal jeho synovi, s nímž jsem rovněž ve styku, telegram tohoto znění:

"Robin Lockhart, Brookside, Ditchling, Sussex - none more inspired my work than Sir Robert - His death closes a chapter in my struggle - His best monument will be in the hearts of his Czechoslovak friends - On behalf of FCI and FCC - Josten.

Doufám, že se k tomuto telegramu připojíte vlastními telegramy, dopisy a hlavně články. Zasílám Vám v příloze fotokopie různých Lockhatových článků a můj vlastní článek "Náš pan Lockhart" z knihy "Ústup z Prahy."

Lockhart je znám naší střední a starší generací nejen z knih, ale především ze svých pravidelných středečních vysílání do ČSR v britském rozhlasu BBC od r. 1947 do r. 1964, kdy nevynechal jediný týden a měl celkem 870 projevů, což je nepřekonaný rekord v tomto oboru. Jeho projevy se četly česky, ale při mimořádných příležitostech je četl on sám, protože také česky uměl.

Lockhart byl vedle historika R.W. Seton-Watsona, novináře Wickhama Steeda, Lorda Vansittarta, Lorda Birdwooda a Lorda Morrisona z největších a nejoddanějších přátel naší země, podobně jako na př. generál Louis Eugene Faucher ve Francii a na př. guvernér Koerner, senator K. Lausche v USA.

I nyní na sklonku svého života a po letech nemoci se stal členem naší britské kampaně za svobodné Československo "Free Czechoslovakia Campaign, British Committee - FCC" a ještě před 3 týdny nám vzkázal jak lituje, že se nemůže zúčastnit naší schůze v parlamente.

Lockhart si zaslouží abychom se s ním dobře rozloučili. S pozdravem Váš Josten.

%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+%+

Objednejte si katalogy knih na adrese: Knižní služba
4, Holland Rd.
LONDON W. 14.- England.

- Katalogy: Česká nebo Slovenská Literatura,
Politická a Historická Díla.
Překlady do češtiny.
Československo v Obrazech.
Dětská literatura.
Náboženská literatura.
Básně. TGM, Beneš,.
Sport. Slovníky a gramatiky. Vaření, Kuchařka,.

nebo: Křesťanská Akademie "NOVÝ ZÁKON"
00193 ROMA a
Via della Concilliazione, 1. ITALY. mnoho jiných dobrých knih.

STOP PRESS:

V Římě byla přeložena a vydaná nejznámější kniha na světě! Thomas Merton: "HORA SEDMI STUPŇŮ" - čte se jako detektivka. Objednal jsem jich několik, kdo má zájem, přihlašte se u Jara.

"VELKÁ MSE", tato pětsetstránková kniha má 350 stran životopisu našeho pana kardinála Berana, 100 fotografických záběrů a výbor z jeho velkých projevů a pastýřských listů. Kdo má zájem, napište okamžitě na Jaro, protože objednávky musí být v Římě před koncem dubna/aprila t.r.

Jinak si můžete sami tyto knihy objednat na adrese "Křesťanská Akademie, která je uvedena na předešlé stránce.

Z dopisů: .... jinak je tady u nás čím dál hůř - nejen prázdné obchody a rvačka o každou lepší věc, ale hlavně lidé - už zase se každý opatrně ve strachu stahuje do přetvářky, rozhlas se nedá poslouchat - škoda času a energie při rozčilení, kterému se člověk neubrání, je to zatím bez lepších vyhlídek ... z Moravy.
... Vánoce u nás vypadají veselé. Každý večer, teď když je největší fofr, ti tu vypnou elektrinu, hlásí se, že nepůjde plyn. Kvůli mrazům nebude uhlí a následkem sněhu je ještě horší doprava. A nic není a na zbytek jsou fronty a fronty. A peněz málo. No nic, optimismus neztrácím, díky tomu, co máme společného. Ale někdy je člověku těžko a dá mu to dost práce mít humor a být milý k ostatním .... z Prahy.

OPUŠTĚNÝ MAJETEK UPRCHLÍKŮ:

"Při řešení majetkových poměrů uprchlíků citujeme z článku v Práci z 21.9.68: "Ustanovení par.109 t.r. zák. kvalifikuje opuštění republiky bez povolení našimi úřady jako trestný čin." První odstavec par.95 t.r. zák. zní: "(1) Kdo bez povolení opustí území ČSR, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět ... (2) stejně bude potrestán československý občan, který neuposlechne úřední výzvy, aby se v určené lhůtě na území ČSR vrátil." Článek v Práci pokračuje: "Ve všech případech opuštění republiky se začne s vyšetřováním. Současně prokurátor zkoumá důvody zabavení majetku. Vyšetřovatelé Bezpečnosti oznámí příslušnému NV, že byt je volný a NV uvolněný byt uvede do seznamu volných bytů. Při vyšetřování se podrobně zkoumá, zda pachatel nedělal před opuštěním republiky nějaké přípravy, zejména tím, že různé věci daroval, nebo dal do úschovy, prodával, půjčoval a nebo vyměňoval. Proti podezřelým osobám začne vyšetřování, počítajíc do toho i zabezpečení majetku, který na sebe převedli. Majetek pachatele (uprchlíka pos.red.) třeba považovat za opuštěné věci, které připadají do vlastnictví státu.

.... zabránit důsledkům, které jsou podle ustanovení par.39 obč. zákona neplatné. Prokurátor zkoumá, zda došlo k převodu vlastnictví oprávněně a nebo ne. Dle docházejících informací se byty po uprchlících obsazují okupačními důstojníky a to v podstatě byty, kde zůstalo celé zařízení. Jedná se hlavně o byty v nových domech a příslušenstvím. I v tomto případě, kdy se jedná o opuštěný majetek upozorňujeme na par.108 t.r. "Právo odepřít výpověď."

ZOZNÁMENIA ! -

Slečna Anna Botha, P.O.Box 20.

JOZINI - Zululand.

Úřednice, 18 roků, hnědé vlasy, 162 cm vysoká, by si ráda dopisovala s inteligentním a vzdělaným mužem, pouze anglicky nebo afrikánsky. * * * * *

Slečna Ružena Košlabová,

ulice Pokroku 1/10, Košice - Nové Mesto, ČSSR.

Slobodná, 27 ročná technička, blondínka, hnedé oči, rada by dopisovala s chlapcom do 30 rokov. Má byť inteligentný, slobodný inžinier, bez záväzkov. * * * * *

Redakci přišel "anonymní dopis" z Natalu. Jelikož na anonymní dopisy se neodpovídá, neuveřejňujeme odpověď, která je žádána. V případě, že odpověď je stále žádoucí - napište adresu a, vše zůstane v absolutní důvěře. RR.

POMUZE TO ???

Na přání čtenáře: - - - - -

Krátké dopisy:

1/ výpověď z práce:-

Mr. K. Motousek,
53 Francis Street
Yeoville,
Johannesburg.
1st. of March, 1970.

Dear Sir (Madam),

I hereby give notice that I shall be leaving your
employ at the end of this month, that is the 31st of
March.

Yours Faithfully,

_____
(podpis)

2/ žádost o místo:- - - - - -

(adresa firmy)
The Managing Director,
Anglo American
222, Doll Street
Johannesburg

(žadatelova adresa)
(datum)

Dear Sir,

I would like to make application for a job in
your firm. I am qualified (electrician), with
ten years (doba) experience. I can produce re-
ferences from former employers.

Yours faithfully,

_____
(podpis)

3/ žádost o dovolenou:- - - - - -

Dear Sir,

I would like to take my annual leave from the 1st
to the 15th of May, and will appreciate it if you
will give me your written consent as soon as con-
venient.

Yours faithfully,

_____
(podpis)

4/ výpověď z bytu:- - - - - -

The Superintendent,
Atlon Flats
33, Black Street
Pretoria

(jméno)-(adresa)
(datum)

Dear Sir,

I wish, by this letter, to notify you that I
shall be leaving the residence on the 31st of
May, 1970. My rent is paid up to that date.

Yours sincerely,

_____
(podpis)

(osobní představení u firmy) - (u sekretářky) - (pak u menegera)
Good morning, I am Mr. Vorálek, may I speak to the Personal Officer?
(dobry den, já jsem p. Vorálek, mohu mluvit s personelním úředníkem?)
Please sit down, I will find out if he is in. (sekretářka)
(sedněte si, já se podívám jestli je v kanceláři.)
Thank you. (p. Vorálek)
(sekretářka) Please, follow me. (prosím, následujte mě).

+++++

(pokračování)

Ze zjevení víme, že pro lidstvo každá cesta k Bohu vede přes jediného prostředníka: Ježíše Krista. Jen s Ním a skrze Něj můžeme dosáhnout cíle života: On je cesta. Jen v Něm můžeme porozumět Bohu a světu: On je pravda. Jen z Něj prýští prameny milosti a spásy: On je život. Následování Ježíše Krista ve víře a v životě je to, co z člověka dělá křesťana!

Co říkají lidé o Kristu?- Ukřižujte ho! Tak volá dav. Za všech dob se děly pokusy Krista a vše křesťanské radikálně vymýtít:

- + Poněvadž tma a lež nenávidí Jeho světlo a Jeho pravdy.
- + Poněvadž nespravedlnost a násilí musí ustoupit, kde Kristus žije a vládne.
- + Poněvadž samolibý člověk se nechce podrobit Božímu řádu.

Nepřátelé Kristovi dávají s bolestivou jasností na jevo, že Ježíš z Nazareta není nezávaznou veličinou, nýbrž že představuje moc utvářející svět. Často víc než věřící uznávají, že Ježíš Kristus je nejsilnější bastou práva a svobody, řádu a lidské důstojnosti. Nenávisť je ale činí slepými pro skutečnost, Krista sice ukřižují, ale jeho vzkříšení zabránit nemohou.

Nemůžeme Ho potřebovat!- Jiná skupina odmítá stejně rozhodně Krista, i když s "humánnějšími" prostředky: Umlčují Ho, nemohou ho potřebovat v osobním životě, v rodině, v obchodě, v politice. Rušil by jejich cíle a úmysly. Masové sdělovací prostředky, film, tisk, rozhlas a televize, praktikují většinou toto stanovisko.

- + Vysvětluje se: Náboženství je soukromá věc - a snaží se Krista z veřejnosti vyloučit.
- + Tvrdí se : Všechna náboženství jsou stejná - a vyhýbají se náboženským stykům, zavazujícím požadavkům Kristovým.
- + Chce se humanita bez Krista - a vydávají člověka brutalitě nesmyslnosti.

Bez Krista to nejde. Je pro svět a lidstvo spásou. Je-li ze života vyloučen Kristus, vzniká pohroma a nepořádek.

Nejsme proti němu!

Tak hovoří dokonce mnozí křesťané. Při tom se domnívají, že jsou nesmírně vznešení a tolerantní. Odmítají zcela Krista, nejsou ale také zcela pro něj:

- + Obdivují se jeho lidské velikosti - a přehlíží jeho božské požadavky.
- + Chválí ho jako největšího učitele moudrosti lidstva - a považují křesťanství za nezávaznou filosofii.
- + Radí ho mezi největší zakladatele náboženství jako Budku a Mohameda, a upírají mu zdvořilým způsobem svou služebnost. Takovými polovičatostmi není učiněno zadost tomu, co je třeba činit. Bohočlověk Ježíš Kristus požaduje jasné a celé rozhodnutí: "Kdo není se mnou, je proti mně" (Matouš 12,30).

Je naším světlem a životem:- Tak hovoří vážní křesťané. Jsou přesvědčeni, že Ježíš Kristus je cesta, pravda a život. Myslí to vážně s jeho poselstvím a vydávají o tom svědectví před světem:

- + Mladí lidé zůstávají čistí uprostřed přesexualizovaného prostředí.
- + Manželé se vědomě podržují řádu Božímu a vzdorují všem svodům.
- + Zaměstnavatelé a zaměstnanci se snaží o sociální spravedlnost v křesťanské lásce.
- + Novináři vědomí si své odpovědnosti se zřikají skandálních historek, i když konkurence se v duchu vysmívá.
- + Ošetřovatelky nemocných vykonávají svou službu bližnímu, aniž se táží po odměně a pracovní době.
- + Mladí muži následují volání Kristovo a jdou na kněžství, vzdor posměchu a neporozumění světa.

- + Lidé každého věku, každého stavu a každé rasy přijímají těžkosti, pronásledování, i smrt - pro Jeho jméno!
Ti všichni osvědčují hodnověrným způsobem, že Kristus je silou a plností života.

A co ty říkáš o Kristu? - Jak ty se stavíš ke Kristu? - Víš, kdo je vlastně Ježíš Kristus? - Snad víš, ale věděl jsi toto? - :

- + Jméno Ježíš pochází z hebrejského "Jehošua" a značí: Bůh je spása. "Není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom mohli být spaseni."
- + Přízvisko Kristus znamená tolik co "pomazaný" - "mesiáš". Proroci Starého Zákona hovoří opětovně o "pomazaném Páně" a míní tím kněžského krále - Mesiáše.
- + Ježíš Kristus historická osobnost: Místodržitel Plinius napsal císaři Trajanovi a prosí ho o pokyn, jak se zachovat vůči křesťanům. V jeho dopise říká: "Oni (křesťané) se scházejí v určitých dnech před východem slunce a zpívají chvalozpěv ke Kristu jako k nějakému Bohu."
- + Dějepisec Tacitus sděluje kolem r. 116 o požáru Říma a obviňuje císaře Nerona ze založení požáru. "Aby potlačil tuto pověst, dal Nero prohlásit vynnými a vybranými mučidly potrestat ty, které lidé nazývají křesťany. Toto jméno pochází od Krista, který za vlády Tiberiova od místodržitele Poncia Piláta (v r. 26-36 v Palestině) byl popraven."
- + Evangelia podle Matouše, Marka, Lukáše a Jana, Skutky apoštolské a listy apoštolské nejpodrobněji dosvědčují, že Ježíš Kristus skutečně žil. Tyto spisy pocházejí z let 50-100 po Kristu, tedy z doby, kdy žili ještě mnozí svědci, kteří jej viděli a slyšeli.
- + Ježíš se zrodil z lidské matky a tím se zařadil do naší lidské společnosti (Lukáš 2,7. Matouš 13,55).
- + V celém životě Ježíšově se objevuje podobnost s ostatními lidmi. Pociťuje hlad a žízeň (Mt 4,2), radost a smutek (Jan 15,11 a 13,21), strach a úzkost (Mt 26,37). Sdílí s námi nejtrpčí úděl člověka, smrt (Mt 27,50).
- + Také po zmrtvýchvstání dokazuje Ježíš svým pochybujícím učedníkům skutečnost svého lidského těla: "Dotkněte se mě a pohleďte, vždyť duch nemá maso a kosti, jak vidíte, že já přece mám" (Lk 24,39).
- + Ježíš Kristus - pravý Bůh! - Z biblických zpráv jasně vysvítá, že Ježíš Kristus je pravý Bůh a svou podstatou Synem Božím.
- + Nebeský Otec dosvědčuje to při křtu v Jordáně a při proměnění na hoře Tábor: "Toto je můj milý Syn, v němž se mi zalíbilo!" (Mt. 3,17).
- + Ježíš si dělá nárok na Božskou moc: "Dána je mi veškerá moc na nebi i na zemi." (Mt 28,18). "Opouštějí se ti hříchy." (Mt 9,2).
- + Klade božské požadavky: "Kdo v něho věří, nebývá souzen, kdo však nevěří, již je odsouzen." (Jan 3,18).
- + Zapřisáhá se před nejvyšším židovským dvorem tváří v tvář smrti, že je Mesiášem a Synem Božím. (Mt 26,63n).
- + Ježíš dokazuje svou božskou moc četnými zázraky. Uzdravováním nemocných, křísením mrtvých, vládou nad přírodou a zvláště vlastním zmrtvýchvstáním. To jsou viditelná znamení, která zjevují jeho božskou moc a tím i jeho božskou podstatu.
- + Apoštolové vyznávají: "Ježíš je pravý Bůh." (I Jan 5,20).

Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. Není v něm však ani dvojí osoby ani něco mezi Bohem a člověkem. Božství a lidství neexistuje v Kristu nezávisle vedle sebe, ale jejich nositelkou je jediná božská osoba. Syn Boží působí svou lidskou přirozeností, která je pojata v jednotě jeho božské osoby. "A slovo Bůh se stalo člověkem a ubytovalo se mezi námi." (Jan 1,14).

Přijetí naší lidské přirozenosti v jednotu božské osoby (hypostatická jednota) je nepochopitelné tajemství milosti, pro které v pozemském prostoru není podobného příkladu. Je zároveň ústředním tajemstvím, ve kterém jsou zakotveny ostatní pravdy naší křesťanské víry, např. nauka o vzkříšení a o církvi.

(pokračování)

Průsvět svaté DEŘI.

STARÝ ZÁKON:

A když Mojžíš dospěl, pohádal se s Egyptany a musel z Egypta utéci. Jednoho dne přišel až k Boží hoře a uviděl keř, který hořel, ale neshořel. Mojžíš přistoupil, aby se podíval, proč keř neshořel. Tu ho z hořícího keře zavolal Bůh: Mojžíši, Mojžíši! Já jsem Bůh Abrahámův, Izákův a Jekubův! Viděl jsem bídu svého národa a slyšel jsem jeho nářek. Proto tě pošlu ke králi. Ty vyvedeš můj izraelský národ z Egypta.

Mojžíš šel ke králi a řekl: Nechte Izraelity odejít! - Král však nechtěl. Zato trestal Bůh Egyptany tak dlouho, až plni strachu volali: Rychle odejděte, nebo všichni zemřeme!

S Boží pomocí tedy vytáhli Izraelité ven z Egypta. Brzy nato však řekl král: "Co jsme to jen udělali, že jsme je nechali odejít!" A nechal zapřahnout do válečných vozů a hnal se se svými vojáky za nimi. Dohonil je u Rudého moře. Mojžíš vztáhl nad moře svou ruku a Bůh nechal moře ustoupit, takže se vody rozestoupily. Tak prošli Izraelité vysušeným mořem. Egyptané se hnali za nimi, ale jen stěží se dostávali kupředu. Když byli všichni Izraelité na druhém břehu, poručil Pán Bůh Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku nad moře!" A voda se vrátila na své místo a pohltila celé Egyptské vojsko. Tak zachránil Bůh v ten den Izraelity z moci Egyptanu.

(pokračování)

+ + + + +

Milé děti,

víte, že tento měsíc jsou velikonoce? Víte co to znamená? Že ten co vynechá Mše svaté na velikonoce a je pokřtěn, shřešil velmi proti Pánu Bohu. Jsou to svátky kdy Ježíš Kristus byl odsouzen, usmrten a pak vstal z mrtvých. Uvidím vás?!

HODINA OSMÁ:

Posledně jsem vysvětlil co to je "vykoupení" dnes vysvětlím slovo "spasení": zasloužil nám opět milost posvěcující a právo na nebe. Dobrovolná smrt Pána Ježíše na kříži je obět Nového zákona. Tuto obět denně nekrvavým způsobem nám tajemně předvádí Mše svatá!

Ježíš Kristus vstal z mrtvých:

Slova "vstal z mrtvých" znamenají, že Pán Ježíš vlastní mocí spojil svou duši s tělem a vyšel neviditelně z hrobu zavřeného.

Zmrtvýchvstání Páně nás učí, že Pán Ježíš je nejen člověk, ale zároveň Bůh a že i naše těla budou jednou vzkříšena z mrtvých.

Když Pán Ježíš zemřel na kříži, sestoupil do pekel aby tak otevřel jeho brány a pak vstoupil na nebesa aby tak otevřel nebesa. Tím začíná Nový zákon.

+ + + + +

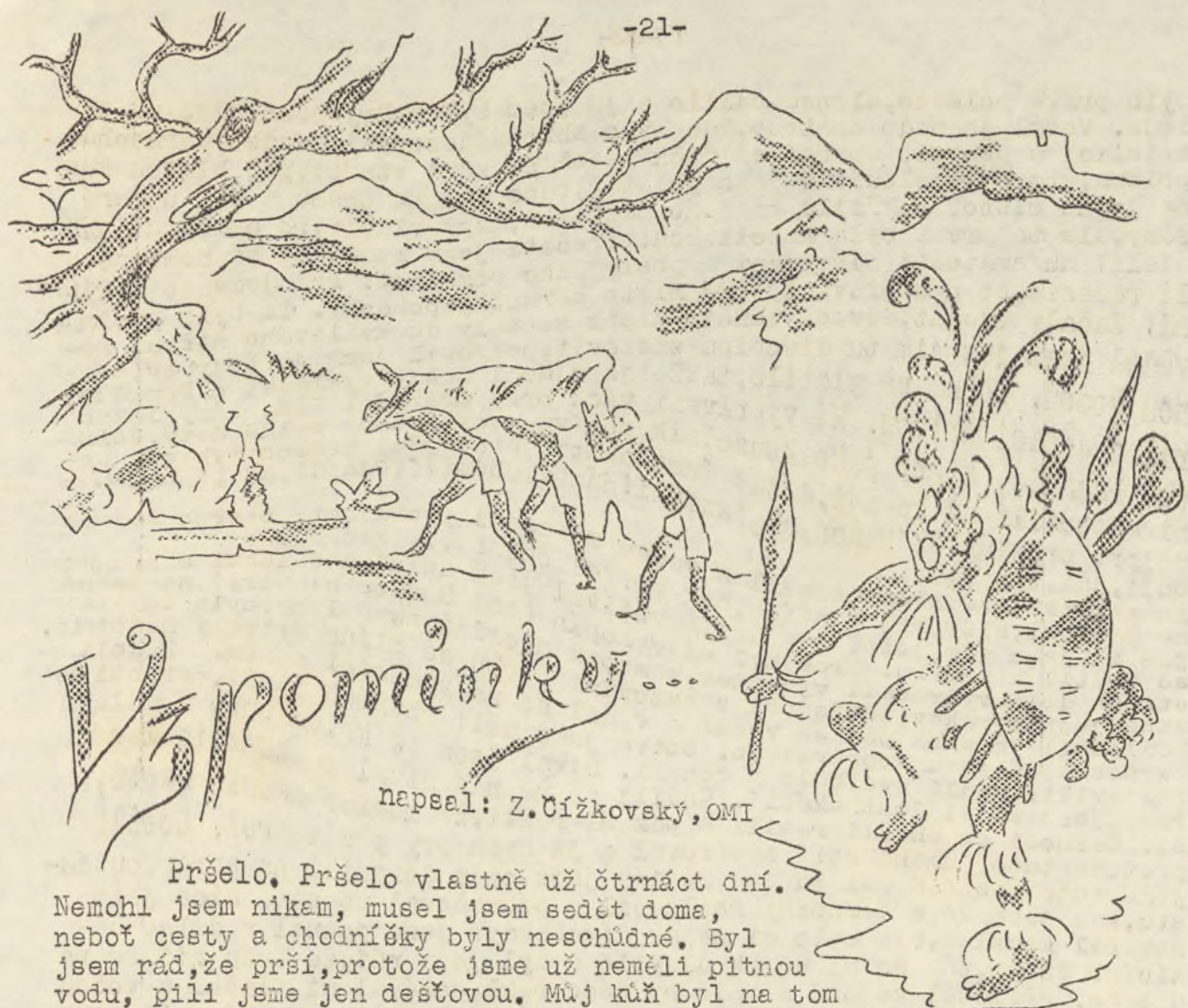
"Otče, co je to Květná Neděle?" - Květná neděle znamená radost, prohlášení Krista za krále, proto ho vítali palmami.

"A co je to Zelený Čtvrtek?" - Zelený Čtvrtek je památný den poslední večeře. V tento den Ježíš ustanovil první svatou Mši. A v ten den byl také zrazen Jidášem.

"A Velký Pátek, Otče?" - Velký Pátek je památný den smrti Páně. Pán Ježíš zemřel za nás na kříži odpoledne o 3. hodině. Je to VELKÝ den, Syn Boží zemřel, je to předehra před jeho zmrtvýchvstání, proto je to něco velkého. V ten den nesmí nikdo vynechat posvátné obřady. V ten den se čtou pašije, pak se čte dvě modliteb za všechny lidi a stavy, pak se odhalí kříž, a uctívá se políbením, a obřady se zakončí Beránkovou večeří.

"Co je to Bílá Sobota?" - Ježíš Kristus odpočívá v hrobě.

"A co je to Boží Hod Velikonoční?" - Ježíš Kristus vstal z mrtvých!

Vzpomínky...

napsal: Z. Čížkovský, OMI

Pršelo. Pršelo vlastně už čtrnáct dní. Nemohl jsem nikam, musel jsem sedět doma, neboť cesty a chodníčky byly neschůdné. Byl jsem rád, že prší, protože jsme už neměli pitnou vodu, pili jsme jen dešťovou. Můj kuň byl na tom už tak špatně, že jsem myslil, že pojde, tráva byla úplně vyschlá, ale jak se tak dívám z okna, vidím, že se pase a ocasem nazlobeně odhání četné mouchy. Pes Rek byl z úmorného vedra a dlouhého sucha tak zemdlý, že se sotva vlekl. Byly to dlouhé dny a ještě horší večery, ... sám, s nikým jsem si nemohl povprávět, radio bylo pokazené a malý Petr se služkou se učil psát a číst. Byly to dlouhé chvíle, ale nyní po dešti zase všechno ožilo a příroda se začala zelenat. Ještě pár dní a budu se moct vydat zase na cesty. Při tom všem jsem zapomněl na jeep, za těch čtrnáct dní se baterie vybila. Tak jsem poslal Petra pro novou - nejbližší garáž byla asi tak 15 mil vzdálená, ale Petr z toho měl radost. Sotva Petr odešel, vydal jsem se na cestu do krajiny, ve které snad před tím nebyl běloch - kromě misionářů. Byla to dlouhá vyčerpávací cesta. Rozhodl jsem se, že zůstanu venku nejméně tři dny. Navštívil jsem několik usedlostí, kde jsem našel katolíky - některým bylo už přes devadesát let. Zjistil jsem, že byli pokřtěni kolem roku 1918, protože mi říkali, že "epešéja" (v Evropě) byla velká válka a tehdy jim bylo kolem padesátky. Poseďel jsem u nich, vyprávěli mi krásných starých časech, vyprávěli mi o velkém misionáři, Páteru Pfister, kterého obdivovali pro jeho dobrou jízdu na koni. Říkali mu "kidžima" (rychlí), protože ať už jel na koni nebo šel pěšky, vždycky to dělal rychle. Přespál jsem u nich. Byla to dlouhá noc, protože jsem spal na zemi na rákosovém koberečku. Ráno jsem se nemohl ani pořádně narovnat jak mě všechno bolelo. Sloužil jsem pak v chatrči pro všechny katolíky Mši svatou a když jsem se loučil, tak mi jeden stařeček řekl: "Hamba káše, Sípho!" - (doslovně: jdi dobře, Sípho). Překvapil mě, protože před osmi lety jsem dostal toto jméno "Sípho", když jsem se dostal poprvé do styku s černochoy. Stařec se na mě usmál a pak mi řekl: "Ano, já vím, že vám to jméno už někdo dal, vždyť jiné vám ani nemůžeme dát." Obrátil se a vešel do chatrče. Cestou se ke mně přidalo několik mladých černochoy a doprovázeli mě, protože mi chtěli ukázat chatrč jednoho starého černochoy, který byl velmi nemocný. Asi po čtyř hodinové cestě jsme dorazili k nemocnému.

Bylo právě poledne, slunce pálilo a já jsem byl mokrý jako když mě poleje. Vešel jsem do chatrče, kde bylo shromážděno asi dvacet černocho: katolíci a pohani. Uprostřed nich ležel na zemi stařec, pod hlavou kus polena, které mu sloužilo jako polštář, ruce měl na prsou a oči upřené na jedno místo. Pokřtila ho jeho manželka, když viděla, že umírá. Měl tři ženy, ale ta první byla katoličkou. Přečetl jsem modlitby za nemocné a udělil mu svátosti bířmování a posledního pomazání. Pak jsme se modlili růženec, po něm převzaly své místo černošky-pohanky. To byla podivná! Začaly výskat, divoce tančit a pak se daly do kvílivého nářku. Nevěděl jsem jak jim tu divočinu zastavit, pokropil jsem je tedy svíce - nou vodou. To na ně platilo, takže jsem mohl začít vykládat o Panně Marii a Ježíši Kristu. Mé vyprávění však brzy přerušil "zázračný lékař" (umthakáti), který jako kouzelník požívá mezi pohany velké úcty. Všichni ustoupili až ke zdi, a zde "umthakáti" stál před nemocným, který po nejprv promluvil: "Hámbe, angikufúni! Hámbe, phúma!" (Odejdi, už tě nepotřebuji, jdi, tahni!).

Kouzelník beze slova odešel a venku mě začal proklínat. Stařec se na mě podíval, slzy měl v očích, pak zavřel oči a ... zemřel. Zůstal jsem tam ještě dva dni. Navštívil jsem další usedlosti a pak jsem se vrátil k pohřbu. Hrob byl už vykopán (asi 8 stop hluboký), na jedné straně dole vyhrabali výklenek, kam pak uložili zemřelého, byla to vlastně jejich rakev, takže při zahazování hrobu se hlína mrtvolky nedotkla. Rozloučil jsem se pak se všemi a vydal se na zpáteční cestu. Několik černocho mě zase doprovázelo. Sotva jsme ušli prvních 5 mil, černoši se zastavili, zvedli své hůle a čekali. Díval jsem se kolem sebe a dole u řeky jsem viděl "umthakáti". Chvilí se na nás díval a pak zmizel v buši. Černoši se chvíli radili a pak mi řekli, že musíme změnit cestu, protože tuto "umthakáti" začaroval a já bych prý pak zemřel. Obešli jsme toto místo a asi za dvě hodiny jsme opět dorazili na správnou cestu, kde jsem se s černochoy rozloučil a pokračoval už sám. Sice jsem nevěřil kouzlům, ale bylo mi nějak divně; když jsem poznal v dálce běžícího Petra, tak se mi nějak ulevilo a byl jsem rád, že budu mít Petra u sebe. Přiletěl ke mně a aniž by něco řekl, podával mi flašku s vodou. Ptám se ho co to je a on mi řekl, že mi přinesl svícenou vodu. "A co s tím mám dělat, Petře?" ptal jsem se ho udiveně. "Vypít!" řekl udýchaně. "Ale proč, co ti to napadlo?" - "My jsme slyšeli, že "umthakáti" začaroval cestu a tak jsem ti přinesl medecínu", a při tom už vytahoval špunt a podával mi flašku. Nebyl jsem překvapen, že o tom věděl, protože jsem najednou viděl na stránkách černochoy jak se všichni na mě dívají. "Buš-telefon nám to řekl" a při tom mával na černochoy, že všechno je vpořádku. Když si černoši chtějí sdělit zprávu a to velmi rychle, tak se jeden černocho postaví na kopec a začne hlasitě volat na druhý kopec a z toho kopce se to zase volá na další a tak dál od kopce ke kopci. Abych všem udělal radost, vypil jsem svícenou vodu a šli jsme spolu domů. Petr mi vzal baťoch a cestou jsem mu musel vyprávět jak to přesně bylo. Doma jsem pak dal do auta novou baterii a šel jsem spát!

(pokračování)

.....

Milý čtenáři!

Píši tyto "Vyprávění" proto, abych získal cestu k srdcím krajanů, kteří si odnesli do exilu úctu k Pražskému Jezulátku. Na vás bych se rád obrátil s prosbou, aby svým darem pomohli šířit slovo Boží a slávu staré vlasti v černé Africe, když tak nemohou činit v rudé vlasti. Černoši se budou modlit za požehnání pro dárce, jejich rodiny a vlast. Jakýkoliv peněžní dárek je vítán na stavbu kostelíčka "Pražského Jezulátka" na Misii, která se jmenuje "Odlamění". Tuto Misii jsem založil v roce 1963.

Podle nejnovější zprávy, kostelíček se už začíná stavět a každý dar proto je velmi vítán! Bylo by to krásné, kdyby krajané v Jižní Africe měli také podíl na stavbě tohoto kostelíčka. Dary pošlete na adresu "JARA".

A vy, páni, dejte taky - po krejcarku sesbírejte! - Ať je mnoho nebo málo - jen když s chutí dáno -

..... neovubláno ! .....

Kouzelník Mkize.

černošská povídka

napsal: Z. Čížkovský, OMI

Sestřička Cecile, která mě učila mluvit Zulu, vyprávěla mi jednu tuto povídku:

Za vlády krále Čaky se potulovalo jeho krajem mnoho lékařů neboli kouzelníků. Tito lékaři měli léčit, dokonce bylo v jejich moci vědět kdo byl vrahem, zlodějem nebo nepřitelem. Většinou byli tito lékaři velice mazaní, žádali pouze velké odměny, ať již za radu nebo léčení. Avšak nejvážnější věcí bylo, že často z pouhé nenávisti obvinili neviného člověka. Lid se bál kouzelníků-lékařů. Nenáviděli je, vždyť nevěděli, který je ten pravý. Král Čaka přemýšlel a a přemýšlel. Jak se zbavit nepravých kouzelníků. Až se stalo, že jedna z jeho žen byla velmi nemocná a ne jeden kouzelník-lékař jí pomáhal. Umřela, Čaka zuřil a tehdy se zrodil v jeho hlavě plán. Jedné noci, nikým nepozorován, vyšel k řece, kde se zvířata chodila napájet. Vylezl na strom a čekal. Byla klidná, měsíční noc, ticho se rozprostíralo po celém kraji. Pouze kdesi v dáli zazníval zpěv tanečnic. Pojednou tuto noční pohoďu přerušil šelest. Čaka zbystril zrak. Po chvíli uviděl srnku, která se plachým krokem blížila k řece. Několikrát se zastavila, naslouchala a a znovu se dala do klusu. Přiblížila se k řece, ještě jednou se rozhlédla, naklonila se k vodě a již začala bezstarostně pít. V této chvíli vyletěl z Čakovy ruky šíp, zasáhl nevinné zvíře. Čaka nemeškal, naplnil malou nádobku krví, která vytékala z rány. Ubohým srnu pak zahrabal. Když byly všechny stopy po nočním lovu smazány, odebral se král domů. Doma pak natřel srnčí krví dveře svého příbytku.

Druhý den, brzy zrána nechal svolat své sousedy a ukázal jim krev na prahu chatrče. Každý dobře věděl co to znamená, vždyť tak se činilo na znamení vraždy, znamení čekající krvavé pomsty. I tázal se jich zdali viděli někoho minulé noci poblíž jeho chatrče. Všichni pouze krčili rameny, opravdu nikdo nevěděl, kdo to učinil. Báli se, viděli v Čakových očích, že má něco za lubem, ale co to bylo, uviděli v několika následujících dnech. Jeden z jeho rádců přistoupil k Čakovi a radil mu, aby nechal zavolat kouzelníky, ti přece musí pomocí kouzel najít vinníka. - A zde bylo to co Čaka chtěl. Nechal povolat všechny kouzelníky své země. Sešlo se jich kolem sedmi set. A když byli shromážděni na nedaleké louce, kde míval Čaka své schůze se svými rádci, řekl jim: "Jednoho rána jsem našel na prahu mého příbytku krev. Táží se vás, kdo to učinil, táží se vás kdo je opovážlivec, který se dopustil tohoto činu u mne, krále Čaky, vašeho krále a nejvyššího soudce?"

Nastalo ticho. Nikdo se ani nehýbal. Leč Čaka přerušil ticho prudkým výkřikem, "čintě svá kouzla a ne jeden odejde z tohoto místa aniž by řekl kdo je pachatelem!"

Nastalo mručení, vykřiky a tance, prostě každý podle svého způsobu. A druhého dne, Čaka stál opět před nimi. Přes ramena měl přehozenou tygří kůži a na hlavě rohy buvola. Posadil se na velký kámen, který byl jeho trůnem. Za sebou po pravé a levé ruce měl muže, kteří představovali jeho radu. Všichni kouzelníci na něj upřeli své oči.

Bylo v nich vidět strach. Nastalo ticho.....
"Předstupujte jeden po druhém a mluvte!" vzkřikl mohutným hlasem a již je probodával svým ostrým pohledem. Každý řekl něco jiného, každý označil někoho jiného. Jejich vyprávění se nezhodovala. Čaka však neřekl ani slova, seděl jako kus skály.

Pak předstoupil poslední kouzelník. Tento se postavil tak aby ho každý slyšel a silným hlasem promluvil: "Tys to byl, králi, nikdo jiný, ty sám jsi natřel srnčí krví prah svého příbytku, ty sám a nikdo jiný, králi Čako!"

Všichni kolem povstali, vytasili své nože a čekali na Čakův povel, k probodnutí opovážlivce. Což není to troufalost, říkali si všichni. Dívali se na Čaku, ale ten klidně seděl na svém místě. Když se dav utíšil, Čaka povstal ze svého místa a blížil se pomalým krokem ke kouzelníkovi, který jej právě před malou chvílí označil za pachatele.

"Jedině ty jsi mluvil pravdu, jedině ty jsi pravý lékař a kouzelník a ode dneška všichni si pamatujte, že jedině tento lékař, jehož jméno Mkize budiž známo po celé mé zemi. A vám ostatním zde shromážděným, ode dneška zakazují a to pod trestem smrti provozovat vaše falešné umění!"

Daroval pak Mkizi svůj vlastní nůž na znamení přátelství. I radoval se lid, několik dní všichni tančili a hodovali a chválili krále Čaku pro jeho moudrý čin. A tak se lid zbavil podvodníků. . . . .

V pokoji nastalo ticho, Sestřička odešel a já věděl, že příště ji to budu muset říct v zulu. (pokračování)

+ + + + +

+ + + + +

ZE SPORTU V ČSR :

Tabulka po skončení hokejové ligy je následující:

1. Jíhlava (1)	36	24	4	8	177:80	52	Liga kopané začne s ohledem na tuhou zimu letošního roku až 15.března 70.
2. Bratislava (2)....	36	21	7	8	133:81	49	
3. ZKL Brno (3).....	36	23	3	10	149:105	49	
4. Kladno (4).....	36	18	4	14	121:118	40	
5. Plzeň (5).....	36	14	5	17	109:130	33	
6. Sparta (6).....	36	15	2	19	155:148	32	Na mistrovství světa v kopané - v Mexiku, hrajeme v nejtěžší skupině a to s Anglií, Brazilií a Rumunskem.
7. Pardubice (7).....	36	13	5	18	131:148	31	
8. Košice (8).....	36	10	7	19	93:129	27	
9. Litvínov (9).....	36	11	4	21	115:175	26	
10. Gottwaldov (10)...	36	7	7	22	106:177	21	

Na světovém šampionátu klasického lyžování ve Vysokých Tatrách 1970 vyhrál závod sdružený Ladislav Rýgl. Druhý a třetí byli Rusové. Jiří Raška byl ve skoku prostém na velkém můstku druhý!

+ + + + +

EVANGELIUM: (Jan 8, 46 - 59) : - - - - -

V ten čas řekl Ježíš zástupům židů: "Kdo z vás mě může usvědčit ze hříchu? A jestliže vám říkám pravdu, proč mi nevěříte? Kdo je z Boha, Boží slova slyší. Vy neslyšíte, protože z Boha nejste." Židé mu na to řekli: "Máme tedy pravdu, když tvrdíme, že jsi Samaritán a člověk pomatený. Ježíš odpověděl: "Já nejsem pomatený, ale mám v úctě svého Otce, a vy mě zahrnujete potupami. Já vlastní oslavu nehledám. Je kdosi, kdo se o ni stará a soudí to. Ano, skutečně říkám vám: Kdo zachovává moje slovo, nikdy neumře." Židé řekli: "Teď už jsme si jisti, že jsi pomatený. Umřel Abrahám, umřeli proroci - a ty tvrdíš: Kdo zachovává moje slovo, nikdy neumře. Jsi snad víc než náš praotec Abrahám? On přece umřel a i proroci umřeli. Co ze sebe děláš?" Ježíš jim dal tuto odpověď: "Kdybych oslavoval sám sebe, moje sláva by nic neplatila. Mne oslavuje můj Otec, ten, o kterém vy říkáte, že je váš Bůh, a přesto ho neznáte. Já ho znám, a kdybych říkal, že ho neznám, byl bych lhář stejně jako vy....ano, skutečně říkám vám: Dříve než byl Abrahám, já jsem!"

+ + + + +

V. Plicka

a

J. Domasta

V nešťastnej bitke pri rieke Slanej Tatári na hlavu porazili uhorské vojsko. Kráľ Belo IV. so svojou družinou utekal pred nimi takmer po celom Slovensku. Za čas sa ukrýval v jasovskom kláštore, za čas na Šarišskom hrade, no nikde nemal jistotu. Zdola sa hnal za ním tatarský vodca Subuta a od Zemplína ho prenasledoval tatarský vodca Sej-bán.

Na ceste za novým útulkom dostal sa Belo IV. k rozvodnenej Toryse. A tu mu prišlo voliť: alebo smrť v dravom prúde, alebo pod tatárskymi mečmi.

Keď už zomrieť, rozhodol sa, tak radšej v objatí vln.

Torysa zlovestne hučala, podrážala nohy vysileným koňom a pochovávala ich aj s jazdcami vo svojom divom prúde. Mnohí členovia kráľovského sprievodu klesli na dno rieky a panovník si už tiež niekoľkokrát chlipol Torysinej vody. Keď sa mu zdalo, že je to už neodvratný koniec, zrazu ho len chytila čiasí pevná ruka a s námahou ho vytiahla do člna. Tatári zasýpali rieku šípami, ale netrafili. Čln letel dolu vodou ani strela. Až keď unikli najhoršiemu nebezpečenstvu, uvedomil si panovník, že jeho záchrancom je dievčina.

Sabina, hovorí deva, ktorá nemá ani potuchy, že zachránila samého uhorského kráľa. Zaviedla ho domov, do chudobnej chalúčky, a dala mu otcove šaty, aby sa preobliekol. Chcela prichystať aj niečo pod zub, ale nebolo času, Tatári mohli tu byť každú chvíľu. Kráľ vybral z vrečka peniaze, že svoju záchrankyňu odmení, ale ona neprijala.

Čo si teda žiadaš? spýtal sa prekvapený. - Len to si žiadam, aby si na mňa nezabudol, povedala dievčina a trochu sa začervenala. Až bude v našej krajine znova pokoj a ty sa vrátiš do svojho domova, spomeň si niekedy na Sabinu. - Tým si môžeš byť istá, odpovedal kráľ. Na dôkaz toho, že budem na teba spomínať, nechám ti tu svoje rúcho i ozdabu, čo som nosieval na čele. A odišiel. Členovia jeho družiny, tí niekoľkí, čo ako zázrakom unikli rozbúrenej rieke, ho už veľmi súrili.

Prešiel čas najstrašnejšieho utrpenia a Tatári odtiahli z nášho územia. Ľud sa navracal do svojich domovov, ne pohoreniskách vznikli nové chalupy, všade sa začínal nový život. Len Sabina navidomoči chradla a upadala. Ešte najviac ju zaujímalo chodiť po brehu Torysy. Chodí a vyzerá, chodí a ustavične kohosi vyzerá. Zabudol na mňa, vraví si v duchu a upadá do čoraz väčšieho zármutku. - Kráľ však nezabudol. Jedného dňa prišlo k Sabininmu otcovi posolstvo: kráľ Belo IV. povýšil celú rodinu do šľachtického stavu a dal im postaviť krásny kaštieľ, ktorý nazvali Sabinov. Posolstvo malo okrem toho príkaz splniť dievčine akúkoľvek žiadosť. - Keď sa Sabina dozvedela, že rytier, ktorého zachránila, nie je nikto menší ako sám uhorský kráľ, rozhodla sa, že sa nikdy nevydá, a požiadala, aby na mieste, kde pristála s člnom, postyvlí kláštor. V tom kláštore strávila potom celý život. A keď zomrela, obliekli ju do kráľovského rúcha a na hlavu jej dali kráľovskú ozdabu, tú istú, čo jej bol daroval kráľ.

Kláštor ani pôvodný kaštieľ Sabinovských sa sice nezachoval, ale pamiatka na hrđinskú devu Sabinu ešte žije v názve mesta Sabinov.

***

Husi šli domov z paše. Jedna šla pred dvoma, jedna medzi dvoma a jedna za dvoma. - Koľko bolo všetkých husí ???

***

SMÍCH

Kantorek

‘Matka mi řekla, že kouříš ... Nemáš cigaretu?’

Nepratka

‘Nějakej nitroglycerin mě nezajímá! Hoďte tu láhev na zem a ručičky dejte hezky nahoru!’

- Řekněte ámen !

- Byl jste za rozkrádání již předtím trestán?
- Ne. Vždy až potom.

- Kdo vás nutil do intimních styků bez konzultace a bytovým úřadem ?
- A myslíte-li, že zde na Silvestra můžete hulákat, tak vás oba vyhodím!

- Tu emancipaci nám byl čert dlužen, kolego !

Krajané v Port Elizabethu:

Slíbil jsem vám, že zjistím odpověď na vaše otázky, o kterých jste si nebyli jisti. Zde jsou:-
ZAMĚSTNANCI V "GM" - Port Elizabeth.

Všeobecně:- Plat je stejný pro svobodné a ženaté. - Jakmile vás GM zaměstná, jste okamžitě v permanentním personálu firmy. (Neexistuje dočasný zaměstnanec). - Výpověď pro ty co jsou placeni týdně, s obou stran je hodinová. - Při měsíční výplatě, měsíční výpověď. - Pět dní v roce jsou placené svátky. - Je několik volných dnů, které nejsou placené (nemusí se dělat), jen když v těch dnech pracujete, jsou placeny.

Úrazy:- Zaměstnanec, který obdrží úraz při práci, je placený (W.C.A.) Workmen's Compensation Act (Dělnický Pomocný Zákon). Zaměstnanec po dvou pracujících měsících v GM, platí na Sick Fund (nemocenská) a na Medical (lékaře, nemocnice, léky). Zaměstnanec po dvou měsících má právo na 50% základního platu nemocenské. Na př.: zaměstnanec je nemocen 6 dní. První dva dny nejsou placeny, dostane jen 50% základního platu za 4 dny. Je-li zaměstnanec nemocen nejméně 10 dní, dostane zaplacený i ty první dva dny (50%). - Zaměstnanec má právo jen na 26 týdnů (6 měsíců) nemocenské (Sick Fund). Po 6 měsících zaměstnanec je propuštěn prozatím (bezplatně), po uzdravení může být zase zaměstnán u firmy.

Invalida:- V případě zaměstnanec obdrží dočasný nebo permanentní invalidní úraz, W.C.A. mu zaplatí určitou částku (sumu), která je také určena W.C.A. - V případě, že je to permanentní invalida, W.C.A., platí pensí.

Dovolená:- Roční dovolená musí být vybrána během roku. Na př.: Když zaměstnanec začal pracovat v GM. v únoru 1970, má právo každý měsíc na jeden den v měsíci placené dovolené, během roku 1970. - Zaměstnanec, který pracoval u firmy celý ROK a je této firmy mín než 5 let, má právo na 12 dnů dovolené (pracovní dny) placených. - Zaměstnanec, který je u firmy už víc jak 5 let (5 let a jeden den), má právo na 3 týdny (15 pracovních dnů) dovolené - placených.

Poznámka: Paní I. Banach, která pracuje v hlavním ofisu, mluví polsky a je ochotna kdykoli pomoci, přeložit a vyřešit nedorozumění každému Čechoslovákovi, který pracuje u firmy General Motors, P.E. .

PLÁN VÝHOD : Nemocnice / Lékař / Léky / Porodnice .

Zaměstnanec, který chce mít právo na "Plán Výhod" musí být u G.M. dva měsíce a členem "Plánu Výhod" (Benefits Plan).

Tento plán je jednak pro zaměstnance a všechny závislé na něm (manželka, děti do 18 let. V případě, že dítě po 18 letech studuje, tak má právo až do 25 let). Zaměstnanec musí mít nejmín roční plat R 1300. Plán Výhod zaplatí ročně za každého člena až do R 500. Všechny výdaje, ale musí být podloženy řádným účtem.

Výhody: Operaci, Plán Výhod zaplatí 80 % , 20% zaplatí zaměstnanec.
Lékaře , Plán Výhod zaplatí 80 % , 20% zaplatí zaměstnanec.
Nemocnici, Plán Výhod zaplatí 80% (ale nesmí účet být větší než v Provinciální Nemocnici), 20% zaplatí zaměstnanec.

Lekárna: léky : zaměstnanec zaplatí prvních R 6-50, zbytek zaplatí Plán Výhod. Jestliže je to ale jen R 6-50, tak zaměstnanec zaplatí to sám.

Porodnice: jenom v nemocnici "General Ward in Provincial Hospital": Lékařské ošetření Plán Výhod zaplatí 80% , zaměstnanec 20%. Nesmí to však činit víc jak R 60. A to platí jen prvních deset dní v porodnici. Operace atd. platí jak již dříve uvedeno.

Výplatní lístek vysvětlím (zkratky, které jsou na něm uvedené) dopisem, každému jednotlivci v Port Elizabethu.

Doufám, že vám to trocha pomohlo objasnit vaše dotazy.

Všechno nejlepší, váš

Páter Z. Čížkovský, omi.

+ + + + +

1970

K A L E N D Á Ř :

1970

Mše svaté a svátky v dubnu / aprílu.

DUBEN/APRIL

DUBEN/APRIL

1.středa : . . . . . Hugo . . . . .
 2.čtvrtek : . . . . . František . . . . .
 3.pátek : . . . . . Richard . . . . .

5. <u>NEDELE</u> : <u>PRETORIA</u> v 10.30 hod. <u>česká Mše</u>	Irena	5. <u>NEDELE</u> : <u>JOHANNESBURG</u> není Mše .
--	-------	--

8.středa : . . . . . Albert . . . . .
 10.pátek : . . . . . Drahomil . . . . .

12. <u>NEDELE</u> : <u>PRETORIA</u> v 10.30 hod. <u>latinská Mše</u>	Julius	12. <u>NEDELE</u> : <u>JOHANNESBURG</u> v 10 hod. <u>česká Mše</u>
--	--------	--

13.pondělí : . . . . . Aleš . . . . .
 14.úterý : . . . . . Ctibor . . . . .

18.SOBOTA : Pretoria : KRTINY : od 2 - 4 hod.dop., Sunnyside

19. <u>NEDELE</u> : <u>PRETORIA</u> v 10.30 hod. <u>česká Mše</u>		19. <u>NEDELE</u> : <u>JOHANNESBURG</u> není Mše
---	--	---

20.pondělí : . . . . . Marcel . . . . .
 23.čtvrtek : . . . . . Vojtěch . . . . .
 24.pátek : . . . . . Jiří . . . . .
 25.sobota : . . . . . Marek . . . . .
SOBOTA : Johannesburg : ..... KRTINY od 2 - 4 hod.odp.

26. <u>NEDELE</u> : <u>PRETORIA</u> v 10.30 hod. <u>latinská Mše</u>		26. <u>NEDELE</u> : <u>JOHANNESBURG</u> v 10 hod. <u>česká Mše</u>
--	--	--

(Odpoledne ojezd do Kapského Města)

27.pondělí : . . . . . Jaroslav . . . . .
 28.úterý : . . . . . Vlastislav . . . . .

Johannesburg: V Katolické Katedrále Mše svatá v Neděli : v 6 hod.,7,8,9, 10 a 11 dop. a odpoledne v 5.30. Proto,když nejsem v neděli v Johannesburgu, tak máte dost možnosti jít na mši v Katedrále. Na Květnou Neděli Palmy budou svčeny a rozdány Věřícím v Katedrále v 11 hod.

Svátky Velikonoční jsou obligátní pro každého křesťana,proto nenechte si je ujít!!!

6.Dubna/Apríla je den "Van Riebeeck",Holandan,který založil po příjezdu do Kapského Města Afrikánskou kolonii v roce 1652.

KAPSKÉ MĚSTO:

Jestli mi do toho nic nepříjde,tak budu v Kapském Městě 27.dubna - navštívím krajany v K.M. a okolí. Už se na vás všechny těším - na shledanou - ale já vám všem ještě napíši.

Odběratelé JARA; nezapomeňte ohlásit změnu vaší adrsy,jinak se neručí za doručení časopisu.

"JARO" P.O.Box. 46008 - J o h a n n e s b u r g .